

11. WYROK

5.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2022 r.

12. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. M. G.

13. przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) Jana Małeckiego

15. po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 30 marca 2022r., 13 kwietnia, 29 kwietnia oraz 15 czerwca 2022r. w P.

16. sprawy:

a) **M. S. (1), syna A. i B. z domu L., urodzonego dnia (...)**

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 17 stycznia 2017r. do dnia 24 kwietnia 2018r. w O., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych i uzyskania dotacji, wspólnie i w porozumieniu z T. J. doprowadził (...) S.A w O., jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa (...) na lata 2014-2020 do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie 1.254.000,15 zł, które pochodziły z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ten sposób, że na podstawie podziału ról M. S. (1), sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w D. złożył wniosek z dnia 17 stycznia 2017 r. o dofinansowanie realizacji projektu pod nazwą "realizacja inwestycji w środki trwałe na potrzeby uruchomienia przez (...) Sp. z o.o. produkcji innowacyjnych profili i wprowadzenia ich na rynek", uzupełniony pismem z dnia 24 marca 2017 r., w którym zawarł nierzetelne pisemne oświadczenia na temat wyników (...) Sp. z o.o. za lata 2013, 2014, 2015 i 2016, w tym wartości aktywów oraz wysokości osiąganych zysków i przedłożył poświadczające nieprawdę rachunki zysków i strat i bilanse spółki (...) Sp. z o.o. za 2013, 2014 i 2015 r., zawyżając w nich między innymi zysk i wysokość aktywów obrotowych, a następnie, po pozytywnej weryfikacji wniosku w dniu 19 maja 2017 r., jako osoba uprawniona do reprezentacji (...) Sp. z o.o. zawarł z (...) S.A w O. umowę o dofinansowaniu Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020 o całkowitej wartości projektu w kwocie 2.372.954,13 zł i kwocie dofinansowania w kwocie 1.254.000,15 zł, natomiast T. J., sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., w celu udokumentowania poniesionych w ramach projektu przez (...) Sp. z o.o. kosztów nabycia urządzeń i maszyn podpisał formularz ofertowy z dnia 15 września 2017 r., zawarł z (...) Sp. z o.o. fikcyjną umowę sprzedaży nr (...) 1.5.1/2017 z dnia 16 października 2017 r., podpisał fikcyjny protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 12 stycznia 2018 r., a także wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 2.375.376 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na 1.416.960 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na 873.300 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na 38.376 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na 46.740 zł

które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych i wielokrotnie zawyżały wartość opisanych maszyn oraz jednocześnie w celu udokumentowania pochodzenia urządzeń M. S. (1) podrobił w celu użycia za autentyczne i przekazał T. J. jako autentyczne dokumenty w postaci oferty (...) s.c. z dnia 3 października 2017 r., umowy dostawy linii technologicznej do wytłaczania profili z dnia 13 października 2017 r. zawartej pomiędzy (...) s.c. i (...) Sp. z o.o. oraz faktury R.-P. s.c. wystawione na rzecz (...) Sp. z o.o. w postaci:

- faktury VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 1.414.500 zł,
- faktury VAT nr (...) r. z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 870.840 zł,
- faktury VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 37.146 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 45.510 zł,

a następnie opisane dokumenty dotyczące (...) Sp. z o.o. M. S. (1) użył przedkładając je (...) S.A w O. celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność zaliczkową dotacji z dnia 17 listopada 2017 r. oraz wniosku o płatność końcową z dnia 13 marca 2018 r. oraz przedłożył poświadczające nieprawdę wykazy środków trwałych i fikcyjne umowy o pracę zawarte przez (...) Sp. z o.o. z K. P., K. M. i P. M., które to dokumenty i pisemne oświadczenia dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci dotacji, czym wprowadził reprezentantów Instytucji Zarządzającej w błąd co do spełnienia wymagań warunkujących zawarcie umowy o dofinansowanie i wypłatę dotacji, faktycznego nabycia w ramach realizacji projektu zgłoszonych do refundacji urządzeń, daty i ceny ich zakupu, na skutek czego (...) Sp. z o.o. uzyskał nienależne dotacje w dniu 29 listopada 2017 r. w kwocie 1.191.300,14 zł oraz w dniu 24 kwietnia 2018 r. w kwocie 62.700,01 zł,

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zb. z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

II. w okresie od dnia 21 lutego 2017r. do dnia 13 lipca 2018r. w R., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych i uzyskania dotacji, wspólnie i w porozumieniu z T. J. usiłował doprowadzić Zarząd Województwa (...), jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym (...) na lata 2014-2020 do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 845.305 zł, które miały pochodzić z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ten sposób, że na podstawie podziału ról M. S. (1), sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w D. w dniu 21 lutego 2017r., złożył wniosek o dofinansowanie realizacji projektu pod nazwą "wzrost konkurencyjności (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie na rynek nowego produktu, jakim będą profile do zabudów samochodowych", poprawiany i uzupełniany pismami z dnia 22 marca 2017r., 6 października 2017r. i 7 listopada 2017r., w którym zawarł nierzetelne pisemne oświadczenia na temat wyników (...) Sp. z o.o. za lata 2014, 2015 i 2016, w tym wartości aktywów oraz wysokości osiągniętych zysków, przedłożył poświadczające nieprawdę rachunki zysków i strat, bilanse oraz informacje dodatkowe do sprawozdań (...) Sp. z o.o. za 2015 i 2016r., zawyżając w nich między innymi zysk i wysokość aktywów obrotowych, a także przedłożył jako autentyczne podrobione przez siebie dokumenty w postaci poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii warunkowej umowy najmu z dnia 01 stycznia 2017 r. i umowy najmu z dnia 1 stycznia 2017 r. zawartych pomiędzy S. B. (1) i (...) Sp. z o.o., wydruku deklaracji CIT-8 spółki (...) Sp. z o.o. za 2015 r. oraz zeznania CIT-8 spółki (...) Sp. z o.o. za 2016r., a następnie, po pozytywnej weryfikacji wniosku w dniu 8 listopada 2017, jako osoba uprawniona do reprezentacji (...) Sp. z o.o. zawarł z Zarządem Województwa (...) umowę o dofinansowaniu Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020 o całkowitej wartości projektu w kwocie 1.801.950 zł i dofinansowaniu w kwocie 845.305 zł, natomiast T. J., sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., w celu udokumentowania poniesionych w ramach projektu przez (...) Sp. z o.o. kosztów nabycia urządzeń i maszyn, podpisał formularz ofertowy z dnia 12 grudnia 2017 r., zawarł z (...) Sp. z o.o. fikcyjną umowę sprzedaży nr (...) 1.4.1/2018 z dnia 27 lutego 2018 r., wytworzył fikcyjny protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 21 czerwca 2018 r. oraz wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 1.805.640 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na 1.033.200 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na 34.440 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018 r. na 36.900 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 maja 2018 r. na 701.100 zł;

które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych i wielokrotnie zawyżały wartość opisanych maszyn oraz jednocześnie T. J. przyjął i zaewidencjonował w dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. wystawione z udziałem M. S. (1) faktury VAT, które miały na celu udokumentować pochodzenie urządzeń, jednak nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz poświadczały nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 1.792.110 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 11 maja 2018 r. wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 34.440 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018 wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 184.500 zł;
- fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 16 maja 2018 r. wystawioną przez (...) A. D. na kwotę 478.470 zł;
- fakturę VAT nr (...) I/ (...) z dnia 17 maja 2018 wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 36.900 zł;
- fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 4 czerwca 2018 r. wystawioną przez (...) A. D. na kwotę 369.000 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018 r. wystawioną przez (...) D. P. na kwotę 688.800 zł;

a następnie opisane dokumenty dotyczące (...) Sp. z o.o. M. S. (1) użył przedkładając Urzędowi Marszałkowskiemu (...) celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność dotacji z dnia 30 maja 2018 r. i 13 lipca 2018 r., do których nadto dołączył podrobiony przez siebie w celu użycia za autentyczny formularz ofertowy (...) Sp. z o.o. z dnia 15 stycznia 2018 r. z wykazem danych technicznych linii, oświadczenie z dnia 16 stycznia 2018 r. o spełnieniu klauzuli społecznej i pismo z dnia 18 stycznia 2018 r. stanowiące sprostowanie specyfikacji technicznej, a także poświadczający nieprawdę wykaz środków trwałych i fikcyjne umowy o pracę zawarte przez (...) Sp. z o.o. z K. P., K. M., P. M., które to dokumenty i pisemne oświadczenia dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci dotacji, czym wprowadził reprezentantów Instytucji Zarządzającej w błąd co do spełnienia wymagań warunkujących zawarcie umowy o dofinansowanie i wypłatę dotacji, faktycznego nabycia w ramach realizacji projektu zgłoszonych do refundacji urządzeń, daty i ceny ich zakupu, a także zataił fakt uzyskania na podstawie umowy z dnia 19 maja 2017 r. dofinansowania w kwocie 1.254.000,15 zł w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020 na projekt obejmujący identyczny zakres przedmiotowy, przy czym zamierzonego skutku nie uzyskał w związku z wszczęciem kontroli przez pracowników Urzędu Marszałkowskiego (...) i ujawnieniem nieprawidłowości w realizacji umowy,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zb. z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

III. w okresie od dnia 7 maja 2018 r. do dnia 15 maja 2018 r. w nieustalonym miejscu, działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w D. wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zawierające kwotę należności ogółem 1.764.496,50 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 7 maja 2018r. na rzecz (...) A. D. na kwotę 476.071,50 zł;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 34.809 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 36.777 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 184.254 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2018 r. na rzecz (...) A. D. na kwotę 356.085 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. na rzecz (...). - (...) D. P. na kwotę 676.500 zł;

tj. o czyn z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

b) **T. J.**, syna R. i E. z domu L., urodzonego dnia (...) w C.

oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od dnia 17 stycznia 2017r. do dnia 24 kwietnia 2018r. w O., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych i uzyskania dotacji, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) doprowadził (...) S.A w O., jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa (...) na lata 2014-2020 do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie 1.254.000,15 zł, które pochodziły z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ten sposób, że w ramach zawartej w dniu 17 maja 2017r. przez (...) Sp. z o.o. z (...) S.A w O. umowy o dofinansowaniu Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020 o całkowitej wartości projektu w kwocie 2.372.954,13 zł i kwocie dofinansowania w kwocie 1.254.000,15 zł, sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., w celu udokumentowania poniesionych w ramach projektu przez (...) Sp. z o.o. kosztów nabycia urządzeń i maszyn podpisał formularz ofertowy z dnia 15 września 2017 r., zawarł z (...) Sp. z o.o. fikcyjną umowę sprzedaży nr (...) 1.5.1/2017 z dnia 16 października 2017 r., podpisał fikcyjny protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 12 stycznia 2018 r., a także wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 2.375.376 zł, w tym:

- Fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017 r. na kwotę 1.416.960 zł;
- Fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na kwotę 873.300 zł;
- Faktura VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na kwotę 38.376 zł;
- faktura VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017 r. na kwotę 46.740 zł;

które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a następnie opisane dokumenty M. S. (1) użył przedkładając je (...) S.A w O. celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność zaliczkową dotacji z dnia 17 listopada 2017 r. oraz wniosku o płatność końcową z dnia 13 marca 2018 r., które to dokumenty dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci dotacji, czym wprowadził reprezentantów Instytucji Zarządzającej w błąd co do spełnienia wymagań warunkujących wypłatę dotacji, faktycznego nabycia w ramach realizacji projektu zgłoszonych do refundacji urządzeń, daty i ceny ich zakupu, na skutek czego (...) Sp. z o.o. uzyskał nienależne dotacje w dniu 29 listopada 2017r. w kwocie 1.191.300,14 zł oraz 24 kwietnia 2018r. w kwocie 62.700,01 zł,

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zb. z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

V. w okresie od dnia 21 lutego 2017 r. do dnia 13 lipca 2018 r. w R., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych i uzyskania dotacji, wspólnie i w porozumieniu

z M. S. (1) usiłował doprowadzić Zarząd Województwa (...), jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym (...) na lata 2014-2020 do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 845.305 zł, które miały pochodzić z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ten sposób, że w ramach zawartej w dniu 8 listopada 2018r. przez (...) Sp. z o.o. z Zarządem Województwa (...) umowy o dofinansowanie Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020 o całkowitej wartości projektu w kwocie 1.801.950 zł i dofinansowaniu w kwocie 845.305 zł, sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., w celu udokumentowania poniesionych w ramach projektu przez (...) Sp. z o.o. kosztów nabycia urządzeń i maszyn, podpisał formularz ofertowy z dnia 12 grudnia 2017r., zawarł z (...) Sp. z o.o. fikcyjną umowę sprzedaży nr (...) 1.4.1/2018 z dnia 27 lutego 2018 r., wytworzył fikcyjny protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 21 czerwca 2018 r. oraz wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 1.805.640 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na 1.033.200 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018 r. na 34.440 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018 r. na 36.900 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 maja 2018r. na 701.100 zł;

które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz jednocześnie przyjął i zaewidencjonował w dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. wystawione z udziałem M. S. (1) faktury VAT, które miały na celu udokumentować pochodzenie urządzeń, jednak nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz poświadczały nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 1.792.110 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 11 maja 2018r. wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 34.440 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 184.500 zł;
- fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 16 maja 2018 r. wystawioną przez (...) A. D. na kwotę 478.470 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17 maja 2018 wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 36.900 zł;
- fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 4 czerwca 2018 r. wystawioną przez (...) A. D. na kwotę 369.000 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018 r. wystawioną przez (...) D. P. na kwotę 688.800 zł;

a następnie opisane dokumenty dotyczące (...) Sp. z o.o. M. S. (1) użył przedkładając Urzędowi Marszałkowskiemu (...) celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność dotacji z dnia 30 maja 2018r. i 13 lipca 2018r., które to dokumenty dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci dotacji, czym wprowadził reprezentantów Instytucji Zarządzającej w błąd co do spełnienia wymagań warunkujących wypłatę dotacji, faktycznego nabycia w ramach realizacji projektu zgłoszonych do refundacji urządzeń, daty i ceny ich zakupu, a także zataił fakt uzyskania na podstawie umowy z dnia 19 maja 2017r. dofinansowania w kwocie 1.254.000,15 zł w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020 na projekt obejmujący identyczny zakres przedmiotowy, przy czym zamierzonego skutku nie uzyskał w związku z wszczęciem kontroli przez pracowników Urzędu Marszałkowskiego (...) i ujawnieniem nieprawidłowości w realizacji umowy,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art. 294§ 1 k.k. w zb. z art. 297§ 1 k.k. w zb. z art. 271a §1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k.

c) A. D., syna D. i M. z domu P., urodzonego dnia (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

VI. w okresie od dnia 7 maja 2018r. do dnia 4 czerwca 2018r. w nieustalonym miejscu, działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) A. D. użył poprzez zaewidencjonowanie w dokumentacji księgowej faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 832.156,50 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 7 maja 2018r. (...) Sp. z o.o. na kwotę 476.071,50 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2018r. (...) Sp. z o.o. na kwotę 356.085 zł;

oraz jednocześnie wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 847.470 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 16 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 478.470 zł;
- fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 4 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 369.000 zł

tj. o czyn z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

d) D. P., córki S. i L. z domu J., urodzonej dnia (...) w P.,

oskarżonej o to, że:

VII. w okresie od dnia 15 czerwca 2018r. do dnia 20 czerwca 2018r. w nieustalonym miejscu, działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) - (...) D. P. użyła poprzez zaewidencjonowanie w dokumentacji księgowej fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 676.500 zł oraz jednocześnie wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 688.800 zł, które to faktury poświadczały nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu oraz nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych

tj. o czyn z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

e) R. M., syna A. i B. z domu M., urodzonego dnia (...) w P.

oskarżonego o to, że:

VIII. w okresie od dnia 8 maja 2018r. do dnia 17 maja 2018r. w nieustalonym miejscu, działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) R. M., użył poprzez zaewidencjonowanie w dokumentacji księgowej faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 255.840 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 34.809 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 36.777 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 184.254 zł;

oraz jednocześnie wystawił faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zawierające kwotę należności ogółem o wartości 255.840 zł, w tym:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 11 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 34.440 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 184.500 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 36.900 zł;

tj. o czyn z art. 271a§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.

1) Oskarżonego **M. S. (I)** uznaje za winnego przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zb. z art.271a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.I. oraz przestępstwa z art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zb. z art.271a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w **pkt.II.** i ustalając, że przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. na podstawie art.294§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.91§1 k.k. i art.33§2 k.k. wymierza mu jedną karę:

a) 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

b) grzywny w liczbie 400 (czterysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

2) Oskarżonego M. S. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.271a§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w **pkt. III.** i za to na podstawie art.271a§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

3) Na podstawie art.85§1 k.k., art.86§1 k.k. w zw. z art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu M. S. (1) wymierzając mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

4) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.6.00 dnia 18 maja 2021r. do godz. 15.35 dnia 13 października 2021r., oraz od 8.30 dnia 29 listopada 2021r. do godz.12.30 dnia 1 kwietnia 2022r..

5) Na podstawie art.46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. S. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym mu w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. w O. kwoty 1.254.000,15 zł (jeden milion dwieście pięćdziesiąt cztery tysiące złotych i piętnaście groszy).

6) Oskarżonego **T. J.** uznaje za winnego przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zb. z art.271a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.IV. oraz przestępstwa z art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zb. z art.271a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w **pkt.V.** i ustalając, że przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. na podstawie art.294§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.91§1 k.k. i art.33§2 k.k. wymierza mu jedną karę:

a) 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności

b) grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

7) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu T. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.6.00 dnia 18 maja 2021r. do godz.6.00 dnia 16 sierpnia 2021r.

8) Na podstawie art.45§1k.k. orzeka wobec oskarżonego T. J. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przypisanych mu przestępstw w łącznej kwocie 20.910 zł (dwadzieścia tysięcy dziewięćset dziesięć złotych).

9) Oskarżonego **A. D.** uznaje za winnego przestępstwa z art.271a§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w **pkt. VI.** i za to na podstawie art.271a§1 k.k. w zw. z art.37a§1 k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

10) Na podstawie art.45§1k.k. orzeka wobec oskarżonego A. D. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przypisanego mu przestępstwa w kwocie 15.313,50 zł (piętnaście tysięcy trzysta trzynaście złotych i pięćdziesiąt groszy).

11) Oskarżoną **D. P.** uznaje za winną przestępstwa z art.271a§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w **pkt. VII.** i za to na podstawie art.271a§1 k.k. w zw. z art.37a§1 k.k. wymierza jej karę grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

12) Na podstawie art.45§1k.k. orzeka wobec oskarżonej D. P. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przypisanego jej przestępstwa w kwocie 12.300 zł (dwanaście tysięcy trzysta złotych).

13) Oskarżonego **R. M.** uznaje za winnego przestępstwa z art.271a§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w **pkt. VIII.** i za to na podstawie art.271a§1 k.k. w zw. z art.37a§1 k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

14) Na podstawie art.627 k.p.k. oraz §11 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 oraz ust.7 oraz §15, §16, §17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądza solidarnie od oskarżonych M. S. (1) oraz T. J. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) – Urzędu Marszałkowskiego (...) w R. kwotę 2.520 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

15) Na podstawie art.627 k.p.k. i art.633 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt.4 i 5, art.3 ust.1 oraz art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, i tak:

a) od oskarżonego M. S. (1) 3/8 części wydatków postępowania tj. kwotę 1.321,47 zł oraz opłatę w kwocie 8.400 zł,

b) od oskarżonego T. J. 2/8 części wydatków postępowania tj. kwotę 880,98 zł oraz opłatę w kwocie 4.300 zł,

c) od oskarżonego A. D. 1/8 części wydatków postępowania tj. kwotę 440,49 zł oraz opłatę w kwocie 2.000 zł,

d) od oskarżonej D. P. 1/8 części wydatków postępowania tj. kwotę 440,49 zł oraz opłatę w kwocie 2.000 zł,

e) od oskarżonego R. M. 1/8 części wydatków postępowania tj. kwotę 440,49 zł oraz opłatę w kwocie 1.500 zł.

Sędzia Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Wyroku Okręgowego Poznaniu	Sądu w	Sygnatura akt	III K 23/22	
---	-------------------	----------------------	--------------------	--

z dnia 17 czerwca 2022r.			
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. S. (1), T. J.	<p>przestępstwo przypisane M. S. (1) w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku, a opisane w pkt.I. części wstępnej wyroku</p> <p>przestępstwo przypisane T. J. w pkt.6. części rozstrzygającej</p>	

		<i>wyroku a opisane w pkt.IV. części wstępnej wyroku</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony M. S. (1) w inkryminowanym okresie był członkiem, a następnie prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w D.. W sprawozdaniach finansowych składanych w Sądzie Rejonowym Poznań-Nowe Miasto i W. IX Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego (...) sp. z o.o. wykazywała:</p> <ul style="list-style-type: none"> • za 2013r. wynik finansowy w kwocie 0,00 zł (spółka wówczas funkcjonowała jeszcze pod nazwą (...) Sp. z o.o.), • za 2014r. zysk w kwocie 437,00 zł, • za 2015r. zysk w kwocie 137,60 zł. <p>Jednocześnie w deklaracjach podatkowych składanych w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (...) sp. z o.o. wykazywała w 2015r. dochód w kwocie 169,60 zł, natomiast w 2016r. stratę w kwocie 5.736,97 zł.</p>	Odpis z KRS dot. (...) Sp. z o.o.	k.3-12	
Informacja Naczelnika Pierwszego Urzędu	k.890-894, 1899-1889,		

Skarbowego w P. dot. (...) Sp. z o.o.			
Dokumentacja z KRS dot. (...) sp. z o.o.	k.1237-1309		
dokumentacja finansowa (...) sp. z o.o.	k.1791-1821,		
<p>W inkryminowanym okresie oskarżony R. M. (szwagier oskarżonego M. S. (1)) prowadził (od 1 stycznia 2003r.) działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w P., ul. (...).</p> <p>W tym czasie jednoosobową działalność gospodarczą prowadzili również znajomi M. S. (1):</p> <ul style="list-style-type: none"> oskarżona D. P. – pod nazwą „D. P. (...) z siedzibą w P., ul. (...) oskarżony A. D. – pod nazwą (...) z siedzibą w miejscowości W., ul. (...). Żadna z wymienionych osób nie zajmowała się wprowadzonej przez siebie działalności gospodarczej handlem maszynami. 	informacja z (...) dot. przedsiębiorstwa oskarżonego R. M.	k.1613	
informacja z (...) dot. przedsiębiorstwa oskarżonego A. D.	k.1614		
informacja z (...) dot. przedsiębiorstwa oskarżonej D. P.	k.1615		

<p>informacja Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego dot. działalności prowadzonej przez A. D.</p>	<p>k.1642-1645</p>	
<p>informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego P. dot. działalności prowadzonej przez D. P.</p>	<p>k.1719-1722</p>	
<p>informacja Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego dot. działalności prowadzonej przez R. M.</p>	<p>k.1651</p>	
<p>Kolejnym znajomym oskarżonego M. S. (1) w tym okresie był oskarżony T. J., z którym M. S. (1) łączyła długoletnia znajomość jeszcze z czasów, gdy pozostawali oni zatrudnieni w tym samym przedsiębiorstwie ((...) sp. z o.o.). W inkryminowanym okresie T. J. prowadził działalność gospodarczą – był udziałowcem oraz prezesem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś.. Oskarżony M. S. (1) świadczył na rzecz spółki zarządzanej przez T. J. usługi księgowe. T. J. posiada wykształcenie wyższe z tytułem magistra inżyniera w zakresie technologii tworzyw sztucznych, włókien i elastomerów oraz przetwórstwa tworzyw sztucznych, posiadał też w inkryminowanym okresie szerokie doświadczenie w</p>	<p>Odpis pełny z KRS dot. (...) Sp. z o.o.</p>	<p>k.857-866</p>

<p>realizacji kilku projektów unijnych w (...) Sp. z o.o., gdzie sprawował bezpośredni nadzór nad wyborem i zakupem maszyn i urządzeń.</p>			
<p>Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. dot. (...) sp. z o.o.</p>	<p>k.873-889</p>		
<p>(...) S.A. w O. była zobowiązana do pełnienia funkcji Instytucji Pośredniczącej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020. W wykonaniu tych obowiązków ogłosiła nabór wniosków w konkursie o dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego nr (...).(…)</p> <p>Oskarżony M. S. (1) sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. na początku 2017r. podjął decyzję o przystąpieniu do tego konkurs. W dniu 17 stycznia 2017r. oskarżony S. złożył wniosek o dofinansowanie realizacji projektu pod nazwą „Realizacja inwestycji w środki trwałe na potrzeby uruchomienia przez (...) Sp. z o.o. produkcji innowacyjnych profili i wprowadzenia ich na rynek”, który to wniosek uzupełnił pismem z dnia 24 marca 2017r..</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)</p>	<p>k.3492-3493 w zw. z (...)- (...), 2330- (...), (...)- (...), (...); (...)- (...)</p>	

Zdając sobie sprawę z wyników finansowych zarządzanej przez siebie spółki (wykazującej w swych sprawozdaniach oraz deklaracjach podatkowych w latach poprzedzających złożenie wniosku zyski na poziomie zaledwie kilkuset złotych, a za 2016r. nawet stratę) w przedkładanych dokumentach M. S. (1) zdecydował się zawrzeć nierzetelne dane na temat wyników (...) Sp. z o.o. za lata 2013, 2014, 2015 i 2016, a dodatkowo przedłożyć poświadczające nieprawdę rachunki zysków i strat oraz bilanse spółki (...) Sp. z o.o. za lata 2013, 2014 i 2015r.. Miało to na celu wprowadzenie przedstawicieli (...) S.A. w O. w błąd co do rzeczywistej sytuacji finansowej (...) sp. z o.o., M. S. (1) miał bowiem świadomość tego, iż ukazania jej w rzeczywistym wymiarze skutkować będzie dyskwalifikacją spółki z pozyskania dofinansowania. W konsekwencji w przedłożonych dokumentach M. S. (1) wykazywał, jakoby (...) sp. z o.o. za 2013r. odnotowała zysk w kwocie 26.931,83 zł, za 2014r. zysk w kwocie 5.945 zł, za 2015r. zysk w kwocie 25.681,72 zł, a za 2016r. zysk w kwocie 340.000 zł, co było oczywistą nieprawdą

(vide: wskazane wyżej rzeczywiste wyniki (...) sp. z o.o.).

Na podstawie takich nierzetelnych i poświadczających nieprawdę dokumentów oraz oświadczeń M. S. (1) wniosek (...) Sp. z o.o. uzyskał pozytywną weryfikację formalną (...) S.A. w O. jako Instytucji Pośredniczącej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020. W konsekwencji tego w dniu 19 maja 2017r. (...) S.A w O. zawarła z (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez oskarżonego M. S. (1) umowę o dofinansowaniu Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020, przy czym całkowita wartość projektu została ustalona na kwotę 2.372.954,13 zł, zaś kwota dofinansowania została ustalona na kwotę 1.254.000,15 zł. Jednocześnie określono, iż miejscem realizacji projektu będzie wynajęta hala produkcyjna w miejscowości (...) (województwo (...), powiat (...), gmina M.), zaś termin zakończenia finansowej realizacji projektu został określony na dzień 29 grudnia 2017r., który to termin został przesunięty (aneksem do umowy) na dzień 28 lutego 2018r..

W toku ubiegania się o dotację z (...) S.A. w O. M. S. (1) porozumiał się z oskarżonym T. J. co do wspólnych działań mających na celu pozyskanie dofinansowania przez (...) sp. z o.o.. W szczególności M. S. (1) konsultował z T. J. kwestie techniczne dotyczące linii technologicznych do produkcji profili, które miały być przedmiotem dofinansowania.

Jednocześnie jednak T. J. zdecydował się na przestępczą współpracę z M. S. (1). W owym czasie (...) sp. z o.o. zarządzana przez M. S. (1) nie miała bowiem wystarczających możliwości zakupu i uruchomienia linii technologicznej objętej złożonym przez M. S. (1) wnioskiem. W konsekwencji niezbędnymi do przedłożenia (...) S.A. w O. (w celu uzyskania środków finansowych) były dokumenty wskazujące na rzekome nabycie przez (...) sp. z o.o. urządzeń składających się na linię technologiczną w określonym czasie, za odpowiednio wysoką wartość. Według poczynionych uzgodnień owym dostawcą według wytworzonej wówczas dokumentacji (ale nie w rzeczywistości) miała być (...) sp. z o.o.. W celu udokumentowania nabycia przez (...) sp. z o.o.

urządzeń oskarżony M. S. (1) podrobił (fałszując w szczególności podpis M. W. (1)) w celu użycia za autentyczne i w dniu 6 listopada 2017r. przekazał T. J. za pośrednictwem poczty elektronicznej dokumenty w postaci oferty (...) s.c. datowanej na 3 października 2017r., umowy dostawy linii technologicznej do wytłaczania profili datowanej na 13 października 2017r. zawartej rzekomo pomiędzy (...) s.c. a (...) Sp. z o.o. oraz datowane na 2 listopada 2017r. faktury R.-P. s.c. wystawione na rzecz (...) Sp. z o.o., a mianowicie: fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.414.500 zł, fakturę VAT nr (...)r. na kwotę 870.840 zł, fakturę VAT nr (...) na kwotę 37.146 zł oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 45.510 zł. Oskarżony T. J. miał pełną świadomość, że w rzeczywistości zarządzana przez niego spółka (...) nie nabywa od (...) s.c. żadnych maszyn i urządzeń. Mimo to zdecydował się na przestępczą współpracę z M. S. (1). Według podpisanych i wystawionych przez T. J. dokumentów, (...) sp. z o.o. maszyny i urządzenia nabyte jakoby od (...) s.c. miała je następnie już następnego dnia tj. w dniu 3 listopada 2017r. zbyć (...) sp. z o.o. i tak:

- wylączarkę główną, elementy kształtujące - głowicę i kalibrator, wylączarkę boczną, stół pod kalibratory, odciąg gąsienicowy, piłę tarczową i stół rzutowy – wszystko za kwotę 1.416.960 zł, w związku z czym T. J. wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r.
- system chłodzący - agregat chłodniczy wentylatorowy, system kolektorów z pompami wody, zbiorniki wody 2 szt, system chłodzący ze sterowaniem – wszystko za kwotę 873.300 zł, w związku z czym T. J. wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r.
- system sprężonego powietrza za kwotę 38.376 zł w związku z czym T. J. wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r.,
- młyn do recyklingu marki S. za kwotę 46.740 zł, w związku z czym T. J. wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r..

Dodatkowo dla udokumentowania, iż (...) sp. z o.o. dokonała wyboru (...) sp. z.o.o. jako dostawcy w/

w maszyn i urządzeń rzekomo spośród kilku pozyskanych ofert T. J. działając w imieniu (...) Sp. z o.o., w uzgodnieniu z M. S. (1) podpisał formularz ofertowy z dnia 15 września 2017r.. Podobny formularz (z inną, „mniej korzystną” ofertą) został również podpisany przez A. M. (który to świadek na rozprawie przyznał, że podpisał ten dokument na prośbę M. S. (1), choć w rzeczywistości nie miał żadnego zamiaru ani możliwości dostarczyć urządzenia i maszyny ujęte w ofercie). Po rzekomym wyborze przez (...) sp. z o.o. oferty (...) sp. z o.o. T. J. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę sprzedaży nr (...) 1.5.1/2017 z dnia 16 października 2017r. i podpisał protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 12 stycznia 2018r., które to dokumenty jednak nie miały żadnego odzwierciedlenia w rzeczywistych zdarzeniach gospodarczych, albowiem w dniu, w którym T. J. wystawiał faktury dot. zbycia maszyn i urządzeń na rzecz (...) sp. z o.o. (czyli w dniu 3 listopada 2017r.) wymienione w powyższych dokumentach urządzenia i maszyny jeszcze nie istniały (późniejsze kontrole wykazały, że część urządzeń (...) sp. z o.o. zakupiła w rzeczywistości od (...))

s.c. oraz (...), ale dopiero od stycznia 2018r., a dodatkowo za zdecydowanie odmienną, niższą cenę), zaś oskarżony T. J. bynajmniej nie dokonywał ich zakupu od (...) s.c., ani ich nie zamawiał.

Dodatkowo celem wykazania spełnienia tzw. klauzuli społecznej M. S. (1) nakłonił swych znajomych K. P. i P. M. oraz swą siostrę K. M. do zawarcia pozornych umów o pracę z (...) Sp. z o.o.. W rzeczywistości żadna z wymienionych osób nie miała ani zamiaru ani możliwości świadczenia umówionej pracy, wszyscy wymienieni „pracownicy” zamieszkiwali bowiem w P. i okolicach, tutaj mieli też swe rodziny, a niektórzy prowadzili nawet własne przedsiębiorstwa, wobec czego praca na „pełen etat” (zgodnie z zawartymi umowami) na rzecz (...) sp. z o.o., przy czym w przypadku osób mających pracować przy linii technologicznej dodatkowo w miejscowości K. było niewykonalne, o czym zawierający pisemne umowy doskonale wiedzieli.

Wykorzystując w/w nierzetelne oraz poświadczające nieprawdę dokumenty, z których część powstała z udziałem oskarżonego

T. J., oskarżony M. S. (1) działając jako reprezentant (...) sp. z o.o. przedłożył je (...) S.A. w O. celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność zaliczkową dotacji z dnia 17 listopada 2017r. oraz wniosku o płatność końcową z dnia 13 marca 2018r..

Działając w ten sposób M. S. (1), a także współdziałający z nim T. J., wprowadzili w błąd przedstawicieli (...) S.A. w O. pełniącej funkcję Instytucji Pośredniczącej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020 co do spełnienia przez (...) sp. z o.o. wymagań warunkujących zawarcie umowy o dofinansowanie oraz wypłatę dotacji, faktycznego nabycia w ramach realizacji projektu zgłoszonych do refundacji urzędzeń, co do daty i ceny ich zakupu.

W konsekwencji tego wprowadzenia w błąd (...) S.A. w O. przyznała i wypłaciła na rzecz (...) Sp. z o.o. nienależną jej dotację w łącznej kwocie 1.254.000,15 zł (w dniu 29 listopada 2017r. w kwocie 1.191.300,14 zł oraz w dniu 24 kwietnia 2018r. w kwocie 62.700,01 zł).

Po uzyskaniu w dniu 29 listopada 2017r. pierwszej transzy dofinansowania

(w kwocie 1.191.300,14 zł) M. S. (1) oraz T. J., dysponując już środkami pozwalającymi na sfinansowanie zakupów maszyn i urządzeń poczynając od stycznia 2018r. podjęli działania celem rzeczywistego nabycia przez (...) sp. z o.o. urządzeń i maszyn. W doborze zamawianych maszyn czynny udział brał oskarżony T. J., któremu w okresie od 15 do 18 stycznia 2018r. M. S. (1) przesyłał pocztą elektroniczną otrzymane oferty i propozycje od dostawców oraz prosił go o doradztwo, a nawet wybór konkretnych maszyn.

W konsekwencji tychże działań w dniu 18 stycznia 2018r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez M. S. (1) zawarła z (...) s.c. umowę o nr (...) na zakup linii technologicznej do wytłaczania profili z PCV obejmującą wyłazarkę główną, wyłazarkę boczną, stół pod kalibratory, odciąg, piłę, stół zrzutowy - za łączną cenę 712.170 zł ze wskazaniem miejsca instalacji w K.. Nadto w dniu 11 maja 2018r. (...) Sp. z o.o. złożyło w (...) s.c. zamówienie na wykonanie segmentów linii wytłaczania profilu PCV obejmujący stół pod kalibratory, odciąg, piłę przesuną, stół zrzutowy, agregat chłodniczy i instalację wody chłodzącej. Jednocześnie

w dniu 7 lutego 2018r. (...) sp. z o.o. zakupiła od (...) sp. z o.o. s.k. młyn do recyklingu odpadów marki S. oraz system sprężonego powietrza.

W wyniku wszystkich tych zakupów towarów doszło do wystawienia przez dostawców na rzecz (...) sp. z o.o. jako nabywcy następujących faktur VAT:

- przez (...) sp. z o.o.: faktury VAT nr (...) z dnia 19 stycznia 2018r. na kwotę 461.250 zł tytułem „zaliczka na poczet zakupu oraz uruchomienia linii technologicznej do wytłaczania profili z PCV (umowa nr (...))”, faktury VAT nr (...) z dnia 17 maja 2018r. na kwotę 70.725 zł tytułem „zaliczka nr 1 na wykonanie i dostawę segmentów linii wytłaczania i układ chłodzenia”, faktury VAT nr (...) z dnia 4 czerwca 2018r. na kwotę 70.725 zł tytułem „zaliczka nr 2 na wykonanie i dostawę segmentów linii wytłaczania i układ chłodzenia”, faktury VAT nr (...) z dnia 2 lipca 2018r. na kwotę 150.060 zł, tytułem „zaliczka nr 2 na linię wytłaczania do produkcji profilu chłodniczego (umowa nr (...))”, faktury VAT nr (...) z dnia 2

lipca 2018r. na kwotę 159.900 zł tytułem „instalacja chłodzenia wody technologicznej w linii produkcyjnej oraz faktury VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2018r. na kwotę 615.000 zł (minus zaliczki fak 3/18, 37/18,40/18), do zapłaty 12.300 zł.

- przez (...) Sp. z o.o. Sp.k.: faktury VAT nr (...) z dnia 7 lutego 2018r. na kwotę 24.811,71 zł tytułem „młyn do recyklingu marki S.” oraz faktury VAT nr (...) z dnia 7 lutego 2018r. na kwotę 11.076,15 zł tytułem (...) sprężonego powietrza”.

W sumie zatem, w wyniku rzeczywiście dokonanych przez (...) Sp. z o.o. zakupów doszło do wystawienia faktur VAT na łączną kwotę 960.847,86 zł. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż według dokumentów przedłożonych celem uzyskania dotacji z (...) S.A. w O., a mających poświadczać nabycie przez (...) sp. z o.o. od (...) sp. z o.o. maszyn i urządzeń, (...) sp. z o.o. miałyby za nie zapłacić łącznie aż 2.375.376 zł (vide: opisane wyżej, wystawione przez T. J. faktury VAT z dnia 3 listopada 2017r. (...), a więc o około 147% więcej.

<p>Skala tej różnicy doskonale obrazuje korzyść osiągniętą przez M. S. (1) w wyniku opisywanego przestępstwa. Pozyskane dofinansowanie z (...) S.A. w O. (w łącznej kwocie 1.254.000,15 zł) pozwalało bowiem nie tylko na <u>całkowite</u> sfinansowanie kosztu zakupu maszyn i urządzeń potrzebnych do uruchomienia projektowanej linii technologicznej (co było przecież oczywiście sprzeczne z ideą samego konkursu, która zakładała sfinansowanie jedynie części kosztów – w pozostałym zakresie zaangażowane miały być środki własne (...) sp. z o.o.), ale pozostawiało jeszcze wolne środki, którymi M. S. (1) mógł dysponować według swego uznania.</p>			
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. J.</p>	<p>k.3493-3496 w zw. z (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...)</p>		
<p>zeznania świadka C. S.</p>	<p>k.3597-3598 w zw. z (...) -1430</p>		
<p>zeznania świadka J. R.</p>	<p>k.3598-3600 w zw. z (...) - (...)</p>		
<p>częściowo zeznania świadka P. M.</p>	<p>k.3542-3543 w zw. z 1210- (...)</p>		
<p>częściowo zeznania świadka K. P.</p>	<p>k.3567 – (...) w zw. z (...) - (...)</p>		

zeznania świadka R. W.	k.3544 w zw. z (...) - (...)	
zeznania świadka A. G. (1)	k.3545 w zw. z (...) - (...)	
zeznania świadka M. W. (1)	k.3545-3547 w zw. z 1350- (...), 1890- (...)	
zeznania świadka M. N.	k.3539-3541 w zw. z (...)	
zeznania świadka A. M.	k.3574-3575 w zw. z (...) - (...)	
pismo (...) S.A. w O. wraz z załącznikami – dokumentacją dotyczącą realizacji projektu przez (...) Sp. z o.o. nr (...).01.05.01-28- (...)	k.182-337	
dokumentacja zabezpieczona podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonego M. S. (1)	k.907-998	
protokół oględzin z dnia 5 marca 2019r. hali w (...) wraz z płytą CD-R z dokumentacją fotograficzną	(k.1023-1026)	
protokół zatrzymania rzeczy od T. J. z dn. 07 marca 2019r. oraz zabezpieczona wówczas dokumentacja dot. współpracy (...) sp. z o.o. z (...) sp. z o.o.	k.1046-1059	
umowa (z podrobionym podpisem M. W. (1)) dostawy linii technologicznej z dnia 13 października 2017r.	k.1067-1071,	

pomiędzy (...) s.c. a (...) sp. z o.o.		
dokument (z podrobionym podpisem M. W. (1)) oferty z dnia 3 października 2017r. (...) s.c.	k.1072-1074	
protokół oględzin z dnia 19 marca 2019r. dokumentacji z segregatora koloru niebieskiego zabezpieczonego u M. S. (1)	(...)-(...)	
protokół oględzin z dnia 27 marca 2019r. dokumentacji zabezpieczonej od M. S. (1) i T. J.	1150- (...)	
Umowa o pracę zawarta 29 grudnia 2017r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a K. P.	k.1169-1170,	
Umowa o pracę zawarta 29 grudnia 2017r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a K. M.	k.1177-1178	
Umowa o pracę zawarta 29 grudnia 2017r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a P. M.	k.1181-1182	
Informacja dot. rachunków bankowych prowadzonych na rzecz (...) sp. z o.o. przez (...) S.A.	k.1189-1190	
Dokumentacja wydana przez przedstawiciela (...) s.c. dot. współpracy tej spółki z (...) sp. z o.o.	k.1312-1334, 1347-1348, 1371-1384	

Informacja pokontrolna trwałości projektu (...) spółki z o.o. w ramach regionalnego programu operacyjnego województwa (...) na lata 2014-2020	k.1432-1434		
pismo (...) S.A. z dnia 23 września 2019r. wraz załącznikami – dokumentacją dotyczącą realizacji projektu (...).01.05.01-28- (...)	k.1483-1525		
faktura VAT wystawiona przez (...) sp. z o.o. s.k. na rzecz (...) sp. z o.o. oraz dokumentacja fotograficzna zbytych maszyn	k.1726-1727, 1739-1740		
Opinie biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów	k.2830-2835, 2841-2851		
1.1.2.	M. S. (1), T. J.	przestępstwo przypisane M. S. (1) w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku, a opisane w pkt.II. części wstępnej wyroku przestępstwo przypisane T. J. w pkt.6. części rozstrzygającej wyroku, a opisane w pkt.V. części wstępnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W podobnym okresie, jak w przypadku zdarzeń opisanych wyżej, Zarząd Województwa (...) był zobowiązany do pełnienia funkcji Instytucji Zarządzającej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020. W wykonaniu tych obowiązków ogłosił nabór wniosków o dofinansowanie realizacji projektów w procedurze konkursowej ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014- 2020. Oskarżony M. S. (1), sprawując funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D., na początku 2017r. podjął decyzję o przystąpieniu również do tego konkursu.</p> <p>W dniu 21 lutego 2017r. M. S. (1) reprezentując (...) Sp. z o.o. złożył wniosek nr (...)01.04.01-18- (...) o dofinansowanie projektu pod nazwą „wzrost konkurencyjności (...) Sp. z o.o. poprzez wprowadzenie na rynek nowego produktu, jakim będą profile do zabudów samochodowych".</p> <p>Wniosek ten był przez M. S. (1) poprawiany i uzupełniany pismami z dnia 22 marca 2017r., 6 października 2017r. i 7 listopada 2017r.. Również w tym wypadku, zdając sobie sprawę z</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. D.</p>	<p>k.3491-w zw. z (...) - (...)</p>	
---	--	-------------------------------------	--

rzeczywistych wyników finansowych zarządzanej przez siebie spółki (wykazującej w swych sprawozdaniach oraz deklaracjach podatkowych w latach poprzedzających złożenie wniosku zyski na poziomie zaledwie kilkuset złotych, a za 2016r. nawet stratę) w przedkładanych dokumentach M. S. (1) zdecydował się zawrzeć nierzetelne dane na temat wyników (...) Sp. z o.o. za lata 2014, 2015 i 2016, a dodatkowo przedłożyć poświadczające nieprawdę rachunki zysków i strat, bilanse oraz informacje dodatkowe do sprawozdań (...) Sp. z o.o. za lata 2014, 2015r. i 2016r.. Miało to na celu wprowadzenie przedstawicieli Zarządu Województwa (...) jako Instytucji Zarządzającej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020 w błąd co do rzeczywistej sytuacji finansowej (...) sp. z o.o., M. S. (1) miał bowiem świadomość tego, iż ukazania jej w rzeczywistym wymiarze skutkować będzie dyskwalifikacją spółki z pozyskania dofinansowania. W konsekwencji w przedłożonych dokumentach M. S. (1) wykazywał, jakoby (...) sp. z o.o. w 2015r. osiągnęła dochód w kwocie 31.705,72 zł, zaś w 2016r. w kwocie 550.388,81 zł co było oczywistą nieprawdą

(vide: wskazane wyżej rzeczywiste wyniki (...) sp. z o.o.). Dodatkowo M. S. (1) przedłożył jako autentyczne podrobione przez siebie dokumenty w postaci poświadczonej za zgodność z oryginałem kserokopii warunkowej umowy najmu z dnia 1 stycznia 2017r. i umowy najmu z dnia 1 stycznia 2017r. zawartych jakoby pomiędzy S. B. (1) i (...) Sp. z o.o. (podpisy S. B. (1) na tych dokumentach zostały podrobione).

Na podstawie takich nierzetelnych i poświadczających nieprawdę dokumentów oraz oświadczeń M. S. (1) wniosek (...) Sp. z o.o. uzyskał pozytywną weryfikację formalną Zarządu Województwa (...) jako Instytucji Zarządzającej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020. W konsekwencji tego w dniu 8 listopada 2017r. (...) sp. z o.o. reprezentowana przez oskarżonego M. S. (1) zawarła z Zarządem Województwa (...) umowę o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020, przy czym całkowita wartość projektu została oznaczona na kwotę 1.801.950 zł, zaś dofinansowanie na kwotę 845.305 zł. Jednocześnie określono, że termin zakończenia finansowej

realizacji projektu został określony na dzień 30 czerwca 2018r..

M. S. (1) zawierając umowę zataił przed drugą stroną umowy, iż (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy zawartej ponad pięć miesięcy wcześniej (19 maja 2017r.) uzyskała już dofinansowanie w kwocie 1.254.000,15 zł w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2014-2020 na projekt obejmujący identyczny zakres przedmiotowy (okoliczność ta dyskwalifikowała (...) sp. z o.o. z możliwości ubiegania się o kolejne dofinansowanie).

W toku ubiegania się o dotację w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020 M. S. (1) ściśle współpracował z T. J. podejmując wspólne działania mające na celu pozyskanie dofinansowania przez (...) sp. z o.o.. W szczególności M. S. (1) konsultował z T. J. kwestie techniczne dotyczące linii technologicznych do produkcji profili, które miały być przedmiotem dofinansowania. Jak już była o tym mowa wyżej po zakończonej sukcesem operacji wyłudzenia dofinansowania w ramach „projektu (...)” oskarżeni M. S. (1) oraz T. J. podjęli działania celem

nabycia maszyn i urządzeń od spółek (...) i E., do czego rzeczywiście doszło. Oczywiście było jednak, że dokumenty dotyczące tegoż nabycia maszyn i urządzeń nie mogą być użyte poprzez ich przedłożenie Zarządowi Województwa (...) (w celu uzyskania dotacji), konieczne zatem stało się wytworzenie dokumentów wskazujących na rzekome nabycie przez (...) sp. z o.o. urządzeń składających się na linię technologiczną w określonym czasie i za odpowiednio wysoką wartość. Również w przypadku tego projektu według poczynionych przez M. S. (1) uzgodnień z T. J. owym dostawcą według wytworzonej wówczas dokumentacji (co jednak nie miało nic wspólnego z rzeczywistością) miała być (...) sp. z o.o.. W przestępczy proceder jako element pośredni zostały zaangażowane przez M. S. (1) trzy podmioty (przedsiębiorstwa oskarżonych A. D., D. P. i R. M.), które miały według dokumentacji nabyć maszyny i urządzenia od (...) sp. z o.o., zbyć je do (...) sp. z o.o., a ta następnie ponownie zbyć je na rzecz (...) sp. z o.o. (dodatkowo „wartość” zbywanych maszyn i urządzeń odpowiednio „wzrastała”). W rzeczywistości wszystkie te operacje były jednak fikcyjne, gdyż

maszyny i urządzenia cały czas pozostawały we władaniu spółki (...), która nabyła je od spółek (...) i stanowiły one elementy linii technologicznej, której zakup i uruchomienie było przedmiotem projektu (...).

W konsekwencji uzgodnień poczynionych z M. S. (1) na potrzeby projektu (...) oskarżony T. J. jako prezes zarządu (...) spółki z o.o. wystawił identyczny zestaw dokumentów, które dotyczyły fikcyjnej sprzedaży na rzecz (...) Sp. z o.o. dokładnie takich samych maszyn i urządzeń jak te, które stanowiły przedmiot projektu „(...)-(...)”. I tak: T. J. podpisał przesłany mu przez M. S. (1) formularz ofertowy z dnia 12 grudnia 2017r., fikcyjną umowę sprzedaży z (...) sp. z o.o. nr 1/ (...) 1.4.1/2018 z dnia 27 lutego 2018r., wytworzył też fikcyjny protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 21 czerwca 2018r. oraz wystawił faktury VAT sprzedaży przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. urządzeń o łącznej wartości 1.805.640 zł, a mianowicie:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na kwotę 1.033.200 zł (za wylączarkę główną, elementy kształtujące - głowicę i kalibrator, wylączarkę boczną,

stół pod kalibratory,
odciąg gąsienicowy,
piłę tarczową i stół
zrzutowy;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na kwotę 34.440 zł za system sprężonego powietrza;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na kwotę 36.900 zł za młyn do recyklingu marki S.;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 maja 2018 r. na kwotę 701.100 zł za system chłodzący - agregat chłodniczy wentylatorowy, system kolektorów z pompami wody, zbiorniki wody 2 szt., system chłodzący ze sterowaniem.

Dokumenty te nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, albowiem (...) sp. z o.o. nigdy nie była właścicielem tychże maszyn i urządzeń. Jak już była o tym mowa wyżej jedynie pozornie (...) sp. z o.o. owe przedmioty nabywała od przedsiębiorstw prowadzonych przez oskarżonych A. D., D. P. i R. M.. Kontakt z tymi oskarżonymi nawiązał M. S. (1) proponując im współpracę polegającą na formalnym „przefakturowaniu” towaru, bez potrzeby angażowania własnych

środków finansowych w zakup i dalszą sprzedaż oraz bez potrzeby poszukiwania nabywcy, którego „już znalazł” M. S. (1), a którym miała być (...) sp. z o.o. zarządzana przez T. J..

W konsekwencji tegoż wykreowanego „na papierze” obrotu oskarżony T. J. przyjął i zaewidencjonował w dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. wystawione z udziałem M. S. (1) faktury VAT wystawione przez A. D., D. P. i R. M., a mianowicie:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 11 maja 2018r. wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 34.440 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 184.500 zł;
- fakturę VAT nr (...) - FS z dnia 16 maja 2018r. wystawioną przez (...) A. D. na kwotę 478.470 zł;
- fakturę VAT nr (...) 1/ (...) z dnia 17 maja 2018 wystawioną przez (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 36.900 zł;
- fakturę VAT nr (...) - FS z dnia 4 czerwca 2018 r. wystawioną przez (...) A. D. na kwotę 369.000 zł;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018 r. wystawioną przez (...) D. P. na kwotę 688.800 zł.

Faktury te miały udokumentować pochodzenie urzędów rzekomo nabywanych przez (...) sp. z o.o. (za łączną kwotę 1.792.110 zł), jednak dokumentowały one sprzedaż pozorną, nierzeczywiste zdarzenia gospodarcze a tym samym poświadczały nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu (zawierające kwotę należności ogółem o wartości 1.792.110 zł).

Wszystkie opisane dokumenty dotyczące (...) Sp. z o.o. M. S. (1) użył przedkładając Urzędowi Marszałkowskiemu (...) celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność dotacji z dnia 30 maja 2018r. i 13 lipca 2018r.. Do dokumentacji tej M. S. (1) dołączył również podrobiony przez siebie w celu użycia za autentyczny formularz ofertowy (...) Sp. z o.o. z dnia 15 stycznia 2018r. z wykazem danych technicznych linii, oświadczenie z dnia 16 stycznia 2018r. o spełnieniu klauzuli społecznej i pismo z

dnia 18 stycznia 2018r. stanowiące sprostowanie specyfikacji technicznej, a także poświadczający nieprawdę wykaz środków trwałych i fikcyjne umowy o pracę zawarte przez (...) Sp. z o.o. z K. P., K. M., P. M.. Celem wykazania spełnienia tzw. klauzuli społecznej M. S. (1) nakłonił bowiem swych znajomych K. P. i P. M. oraz swą siostrę K. M. do zawarcia kolejnych już pozornych umów o pracę z (...) Sp. z o.o.. W rzeczywistości żadna z wymienionych osób nie miała ani zamiaru ani możliwości świadczenia umówionej pracy, wszyscy wymienieni „pracownicy” zamieszkiwali bowiem w P. i okolicach, tutaj mieli też swe rodziny, a niektórzy prowadzili nawet własne przedsiębiorstwa, wobec czego praca na „pełen etat” (zgodnie z zawartymi umowami) na rzecz (...) sp. z o.o., przy czym w przypadku osób mających pracować przy linii technologicznej dodatkowo w miejscowości C. było niewykonalne, o czym zawierający pisemne umowy doskonale wiedzieli.

W przypadku projektu (...) nie doszło jednak do osiągnięcia zamierzonego przez oskarżonych M. S. (1) i T. J. skutku tzn. spółka (...) nie otrzymała wnioskowanego

dofinansowania, a przyczyną tego były działania podjęte przez pracowników Urzędu Marszałkowskiego (...), które finalnie doprowadziły do ujawnienia przestępczego procederu. Mianowicie w dniu 29 sierpnia 2018r. na miejscu realizacji projektu „ (...)”, tj. w miejscowości C. 183 W. Ż. oraz A. G. (2) jako oddelegowani pracownicy Instytucji Zrządzającej dokonali planowej kontroli realizacji projektu. Podczas tej kontroli M. S. (1) okazał im linię technologiczną do produkcji profili do zabudów samochodowych oświadczając, że zakupił ją w ramach realizacji projektu. W toku kontroli kontrolujący zwrócili uwagę na brak ocieplenia hali produkcyjnej, co mogło negatywnie wpłynąć na pracę znajdujących się w niej urządzeń, to zaś skłoniło ich do przeprowadzenia dodatkowych sprawdzeń. W wyniku tych działań ujawnili, że (...) Sp. z o.o. realizuje już „bliźniaczy” projekt w województwie (...) nr (...).01.05.01-28- (...), gdzie zgłosił do refundacji częściowo te same urządzenia zakupione od (...) Sp. z o.o. (porównano dokumentację fotograficzną z kontroli projektów (...) oraz (...)). W konsekwencji

stwierdzonych
nieprawidłowości

Instytucje Zarządzające w projekcie (...) i (...) - (...) zaplanowały przeprowadzenie tzw. krzyżowej kontroli (...) jako beneficjenta wyznaczając jej termin na dzień 17 września 2018r. – jednocześnie w obu miejscach realizacji projektów (w K. i w C.). Kontrola ta wykazała, że (...) sp. z o.o. jako beneficjent nie jest w stanie okazać do kontroli dwóch niezależnych linii technologicznych – w dniu kontroli hala w C. była zamknięta (pomimo prawidłowego zawiadomienia (...)) Sp. z o.o. o terminie kontroli), ale przez otwór w drzwiach pracownicy Urzędu Marszałkowskiego (...) zdołali wykonać zdjęcia pomieszczenia hali, w której uwidoczniono niekompletną linię produkcyjną (ujawnili brak wyciarczarki głównej i bocznej oraz młynu do recyklingu). Jedynie w miejscu realizacji projektu (...) - (...) tj. w K. M. S. (1) jako reprezentant beneficjenta udostępnił pomieszczenia, gdzie zainstalowana była linia produkcyjna.

Ujawnienie tego faktu przez pracowników Urzędu Marszałkowskiego (...) skłoniły M. S. (1) jako reprezentanta (...) sp. z o.o. do złożenia wniosku

o rozwiązanie umowy nr (...).01.04.01 -18-(...)-00, na skutek czego Zarząd Województwa (...) w drodze uchwały nr 483/10/220/18 z dnia 16 października 2018r. rozwiązał umowę z (...) sp. z o.o. jako beneficjentem.		
częściowo wyjaśnienia oskarżonej D. P.	k.3491-3492 w zw. (...)- (...)	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)	(...)- (...) w zw. z (...)- (...), 2330- (...), (...)- (...), (...); (...)- (...)	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. J.	k.3493-3496 w zw. z (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. M.	k.3496 w zw. z (...)- (...)	
zeznania świadka W. Ż.	k.3571-3573 w zw. z 179-181	
zeznania świadka M. K.	k.3573-3574 w zw. z (...)- (...)	
częściowo zeznania świadka P. M.	k.3542-3543 w zw. z 1210- (...)	
częściowo zeznania świadka K. P.	k.3567— (...) w zw. z (...)- (...)	
Zawiadomienie z dnia 2 listopada 2018r. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożone przez Marszałka Województwa (...) wraz z załącznikami (w tym k.66 płyta z dokumentacją	k.14-66, k.71-175; 1600-1611	

fotograficzną dokonanych kontroli – jej wydruk		
pismo Urzędu Marszałkowskiego (...) z dnia 29 listopada 2018r. wraz z załącznikami – dokumentacją dotyczącą realizacji projektu przez (...) Sp. z o.o. nr (...).01.04.01-18- (...)	k.338-854	
Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. dot. (...) sp. z o.o.	k.873-889	
Informacja Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w P. dot. (...) Sp. z o.o.	k.890-894, 1899-1889,	
dokumentacja zabezpieczona podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonego M. S. (1)	k.907-998	
dokumenty dot. najmu od S. B. (1) przez (...) Sp. z o.o. części hali położonej w C. 183	k.1014-1018	
protokół zatrzymania rzeczy od T. J. z dn. 07 marca 2019r. oraz zabezpieczona wówczas dokumentacja dot. współpracy (...) sp. z o.o. z (...) sp. z o.o., przedsiębiorstwami (...), R. M. i D. P.	k.1046-1059	
umowa sprzedaży z dnia 27 lutego 2018r. pomiędzy (...) (...) sp. z o.o.	k.1060-1061	

protokół oględzin z dnia 19 marca 2019r. dokumentacji z segregatora koloru niebieskiego zabezpieczonego u M. S. (1)	(...)- (...)	
protokół oględzin z dnia 27 marca 2019r. dokumentacji zabezpieczonej od M. S. (1) i T. J.	1150- (...)	
Pismo Dyrektora Departamentu (...) Urzędu Marszałkowskiego (...) z dnia 28 marca 2019r. wraz załączoną płytą CD-R	k.1154-1156	
Umowa o pracę zawarta 29 czerwca 2018r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a K. P.	(...)- (...)	
Umowa o pracę zawarta 29 czerwca 2018r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a K. M.	(...)-1180	
Umowa o pracę zawarta 29 czerwca 2018r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. a P. M.	(...)- (...)	
Informacja dot. rachunków bankowych prowadzonych na rzecz (...) sp. z o.o. przez (...) S.A.	k.1189-1190	
faktury VAT wystawionych przez (...) na rzecz (...) Przedsiębiorstwa (...) oraz przez R. M. na rzecz (...)	k.1529 – 1534, 1570-1575, 1671-1681	
faktury VAT wystawione przez (...) na rzecz (...) D.	k.1587-1596	

P. oraz przez D. P. na rzecz (...) sp. z o.o., protokół zdawczo - odbiorczy oraz potwierdzenia przelewów			
informacja z ZUS dot. K. P., K. M. P. M.	k.2087-2093, 2390-2392		
dokumentacja dot. współpracy (...) D. P. z (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o.	k.2402-2423		
Wydruki korespondencji e-mail T. J.	k.2533-2564		
Opinie biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów	k.2830-2835, 2841-2851		
1.1.3.	<i>M. S. (1), A. D., D. P., R. M.</i>	<p><i>przestępstwo przypisane M. S. (1) w pkt.3. części rozstrzygającej wyroku, a opisane w pkt.III. części wstępnej wyroku</i></p> <p><i>przestępstwo przypisane A. D. w pkt.9. części rozstrzygającej wyroku, a opisane w pkt.VI. części wstępnej wyroku</i></p> <p><i>przestępstwo przypisane D. P. w pkt.11. części rozstrzygającej wyroku, a opisane w pkt.VII. części wstępnej wyroku</i></p> <p><i>przestępstwo przypisane R. M. w pkt.13. części rozstrzygającej</i></p>	

		<i>wyroku, a opisane w pkt.VIII. części wstępnej wyroku</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Jak już była o tym mowa wyżej, na potrzeby udokumentowania w ramach projektu (...) źródła pochodzenia maszyn i urządzeń mających się składać na linię technologiczną objętą projektem oraz odpowiedniego „podwyższenia” ich wartości oskarżony M. S. (1) podjął działania celem stworzenia fikcyjnego obrotu maszynami i urządzeniami, którymi spółka przez niego zarządzana dysponowała w związku z ich zakupem od spółek (...) i E., a które składały się już na linię technologiczną objętą projektem (...).</p> <p>W tym celu M. S. (1) skontaktował się ze swoim szwagrem R. M. oraz znajomi – D. P. oraz A. D. oferując im udział w pozornym jedynie obrocie maszynami i urządzeniami – pozornym, gdyż nie mającym odzwierciedlenia w rzeczywistości, a sprowadzającym się do wystawienia przez nich odpowiednich faktur oraz podpisania protokołów zdawczo – odbiorczych i to bez konieczności angażowania</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. D.	k.3491-w zw. z (...)- (...)	

jakichkolwiek własnych środków finansowych. Każdemu z wymienionych oskarżonych M. S. (1) zaoferował zakup od spółki przez niego reprezentowanej tj. (...) określonych maszyn/urządzeń, a następnie ich natychmiastową niemal sprzedaż podmiotowi wskazanemu przez M. S. (1) tj. (...) spółce z o.o.. Co więcej R. M., D. P. oraz A. D. mogli sami zapłacić za nabywane przez siebie maszyny/urządzenia dopiero po tym, jak (...) sp. z o.o. sama uiści zapłatę.

W konsekwencji tej operacji doszło do wystawienia szeregu faktur VAT poświadczających nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które to faktury VAT nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

I tak: celem zobrazowania rzekomej sprzedaży maszyn i urządzeń przez (...) sp. z o.o. na rzecz przedsiębiorstw (...), D. P. i R. M. oskarżony M. S. (1) w okresie od 7 do 15 maja 2018r. jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. wystawił następujące faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności

mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, zawierające kwotę należności ogółem 1.764.496,50 zł:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 7 maja 2018r. na rzecz (...) A. D. na kwotę 476.071,50 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 34.809 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 36.777 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) na kwotę 184.254 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2018 r. na rzecz (...) A. D. na kwotę 356.085 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. na rzecz (...). - (...) D. P. na kwotę 676.500 zł.

Z kolei „nabywcy”: tj. A. D., D. P. i R. M. przyjęli te ich dotyczące faktury wystawione przez M. S. (1), zaewidencjonowali je w dokumentacjach księgowych prowadzonych

przez siebie działalności gospodarczych, przyjęli na swe rachunki bankowe środki pieniężne przekazane im przez kolejnego „nabywcę” tj. (...) Sp. z o.o., a dopiero po tym dokonywali przelewów na rzecz (...) Sp. z o.o.. Dodatkowo R. M., D. P. i A. D. sporządzili fikcyjne protokoły zdawczo-odbiorcze maszyn i urządzeń pomimo tego, że nigdy nie weszli w posiadanie urządzeń, nigdy nie nastąpiła ich dostawa, a nawet nie brali oni udziału w ustaleniu ceny czy poszukiwaniu nabywcy, gdyż zarówno cena jak i nabywca został i wskazany przez M. S. (1). Jednocześnie sami również wystawili faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu – celem zobrazowania rzekomej dalszej sprzedaży maszyn/urządzeń – tym razem na rzecz T. P. sp. o.o., które to faktury VAT nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

I tak:

- A. D. wystawił fakturę VAT nr (...) -FS z dnia 16 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 478.470 zł oraz fakturę VAT nr (...) -

<p>FS z dnia 4 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 369.000 zł</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>D. P.</u> wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 688.800 zł • <u>R. M.</u> wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 11 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 34.440 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 184.500 zł oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 17 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 36.900 zł. 			
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej D. P.</p>	<p>k.3491-3492 w zw. (...) - (...)</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. M.</p>	<p>k.3496 w zw. z (...) - (...)</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)</p>	<p>(...) - (...) w zw. z (...) - (...), 2330 - (...), (...) - (...), (...); (...) - (...)</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. J.</p>	<p>k.3493-3496 w zw. z (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...)</p>		
<p>Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. dot. (...) sp. z o.o.</p>	<p>k.873-889</p>		
<p>Informacja Naczelnika Pierwszego Urzędu</p>	<p>k.890-894, 1899-1889,</p>		

Skarbowego w P. dot. (...) Sp. z o.o.		
dokumentacja zabezpieczona podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonego M. S. (1)	k.907-998	
protokół zatrzymania rzeczy od T. J. z dn. 07 marca 2019r. oraz zabezpieczona wówczas dokumentacja dot. współpracy (...) sp. z o.o. z (...) sp. z o.o., przedsiębiorstwami (...), R. M. i D. P.	k.1046-1059	
Informacja dot. rachunków bankowych prowadzonych na rzecz (...) sp. z o.o. przez (...) S.A.	k.1189-1190	
protokół przeszukania w dniu 5 sierpnia 2019r. pomieszczeń zajmowanych przez A. D. wraz z zabezpieczoną wówczas dokumentacją	k.1440-1448, 1453-1456	
faktury VAT wystawionych przez (...) na rzecz (...) Przedsiębiorstwa (...) oraz przez R. M. na rzecz (...)	k.1529 – 1534, 1570-1575, 1671-1681	
faktury VAT wystawione przez (...) na rzecz (...) D. P. oraz przez D. P. na rzecz (...) sp. z o.o., protokół zdawczo - odbiorczy oraz potwierdzenia przelewów	k.1587-1596	

informacja z (...) dot. przedsiębiorstwa oskarżonego R. M.	k.1613		
informacja z (...) dot. przedsiębiorstwa oskarżonego A. (...)	k.161		
informacja z (...) dot. przedsiębiorstwa oskarżonej D. P.	k.1615		
dokumentacja dot. współpracy (...) D. P. z (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o.	k.2402-2423		
Żaden z oskarżonych nigdy nie był karany za przestępstwa.	karty karne oskarżonych	2094-2098	
W stosunku do oskarżonych M. S. (1) oraz R. M. na etapie śledztwa uzyskano opinie biegłych psychiatrów. W swych opiniach biegli kategorycznie stwierdzili, iż brak jest podstaw do kwestionowania poczytalności wymienionych oskarżonych in tempore criminis. (warunki z art.31§1 i §2 k.k. nie zachodzą).	Opinia sądowo - psychiatryczna dot. R. M.	(...)- (...)	
Opinia sądowo psychiatryczna dot. M. S.	(...)- (...)		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
-----		-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.3.	wyjaśnienia oskarżonego A. D.	Wyjaśnienia A. D. zasługiwały na wiarę w części, w której na rozprawie 30 marca 2022r. przyznał się do popelnienia zarzucanego mu przestępstwa (wnioskując nawet o dobrowolne poddanie się karze) oraz w części, w której potwierdził on wystawienie opisanych w zarzucie faktur VAT – w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdowały pełne wsparcie w zabezpieczonej dokumentacji.	
1.1.1-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonej D. P.	Wyjaśnienia D. P. zasługiwały na wiarę jedynie w części, w której potwierdziła ona zaewidencjonowanie w ramach prowadzonej przez siebie działalności	

		gospodarczej pod firmą (...) - (...) D. P. w dokumentacji księgowej fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 676.500 zł (k.1587) oraz wystawienie faktury VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 688.800 zł (k.1594) - w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej znajdowały pełne wsparcie w zabezpieczonej dokumentacji.	
1.1.1-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)	W niewielkim zakresie zasługiwały na wiarę wyjaśnienia złożone przez M. S. (1). Brak było podstaw do ich negacji w części, w której oskarżony potwierdził złożenie wniosków o dofinansowanie do instytucji wskazywanych w stawianych mu zarzutach.	
1.1.1-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego T. J.	Brak był podstaw do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego T. J. w części, w której opisał on okoliczności nawiązania swej znajomości z M. S. (1) (zatrudnienie w tym samym przedsiębiorstwie - w firmie (...)), rozpoczęcie prowadzenia własnej działalności gospodarczej ((...) Sp. z o.o.) oraz fakt prowadzenia księgowości tegoż przedsiębiorstwa przez M. S. (1). Za wiarygodne Sąd uznał	

		<p>też wyjaśnienia T. J., iż w rzeczywistości nie odbierał on żadnych maszyn od kogokolwiek (w szczególności od firm (...), zaś osób prowadzących te podmioty czyli oskarżonych A. D., D. P. i R. M. w ogóle nie znał), a także te, w których zaprzeczył on zaistnieniu zdarzenia gospodarczego wykazanego w umowie z dnia 13 października 2017r. pomiędzy (...) s.c. i (...) Sp. z o.o. (dot. dostawy linii technologicznej do wytłaczania profili).</p>	
<p>1.1.1-1.1.3</p>	<p>zeznania świadka C. S. i zeznania świadka J. R.</p>	<p>Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków C. S. oraz J. R. – pracowników (...) S.A. w O., gdyż korelowały one wzajemnie ze sobą, jak też z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją. Wymienieni świadkowie brali udział w kontrolach (...) sp. z o.o. jako beneficjenta dofinansowania w miejscu realizacji projektu tj. w K. i nie stwierdzili wówczas żadnych nieprawidłowości – w szczególności potwierdzili pod kontrolowanym adresem istnienie linii technologicznej, której zakup był dofinansowany przez (...) S.A. w O.. Co istotne świadkowie S. i R. brali również udział w kontroli doraźnej przeprowadzonej w dniu 17 września 2018r. tj. w tym samym czasie, w którym</p>	

równolegle pracownicy Urzędu Marszałkowskiego (...) przeprowadzali kontrolę w innym miejscu realizacji projektu (...) sp. z o.o. tj. w C.. Podkreślić należy, iż wymienieni świadkowie nie ujawnili nieprawidłowości, a wyniki ich kontroli (i oględzin linii technologicznej) znajdowały odzwierciedlenie zarówno w dokumentacji pokontrolnej, jak i w szczególności z dokumentacji fotograficznej, niemniej ich kontrole nie obejmowały przecież sprawdzenia autentyczności i rzetelności dokumentacji będącej podstawą podjęcia decyzji o przyznaniu dofinansowania przez (...) S.A. w O., stąd nie sposób wnioskować by zeznania te miały negować zasadność zarzutów stawianych w sprawie. Dokumentacja fotograficzna sporządzona przez świadków podczas przeprowadzonych kontroli oraz wyniki kontroli krzyżowej z dnia 17 września 2018r. potwierdzały zaś jednoznacznie, że w rzeczywistości (...) sp. z o.o. w inkryminowanym okresie, w miejscach wskazywanych jako miejsca realizacji projektów (K. i C.) nie posiadała dwóch niezależnych linii technologicznych, skoro część urządzeń, których

		zakup miał być dofinansowany przez Urząd Marszałkowski (...) była zdublowana, a w dniu 17 września 2018r. oskarżony M. S. (1) nie był w stanie udostępnić do kontroli w C. całej linii technologicznej, której zakup miał być dofinansowany.
zeznania świadka W. Ż.	Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka W. Ż. – specjalisty Departamentu (...) Urzędu Marszałkowskiego (...). Zeznania te cechowały się logicznością, konsekwencją i rzeczowością, pozostawały w pełnej korelacji z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją. Świadek Ż. opisał swój udział w czynnościach kontrolnych podejmowanych wobec (...) sp. z o.o. jako beneficjenta oraz okoliczności, które wzbudziły w nim wątpliwości co do twierdzeń M. S. (1) jako reprezentanta (...) sp. z o.o., które po sprawdzeniu okazały się w pełni uzasadnione i skutkowały zawiadomieniem organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. To właśnie na skutek działań W. Ż. oraz jego wnikliwości doszło bowiem do porównania dokumentacji zdjęciowej uzyskanej z kontroli przeprowadzanych w K. przez świadków C. S. oraz	

	<p>J. R. (pracowników (...) S.A. w O.) oraz wykonanej w C. przez W. Ż. i ujawnienia, że w obu projektach przedłożonych do dofinansowania przez (...) sp. z o.o. występują te same urządzenia (ten sam młyn do recyklingu odpadów produkcyjnych – vide: dokumentacja fotograficzna k.84 i 85 – k.129; ta sama główna wyłaczarka (master) – vide: dokumentacja fotograficzna k.87 – k.139). Te ustalenia zostały już tylko potwierdzone na skutek tzw. kontroli krzyżowej przeprowadzonej równocześnie w dniu 17 września 2018r. zarówno w K. jak i w C. – spółka (...) tylko w jednym z tych miejsc (w K.) była w stanie wówczas okazać kontrolującym linię technologiczną, której zakup był dofinansowany, albowiem wbrew twierdzeniom M. S. (1) nie posiadała w owym czasie drugiej niezależnej kompletnej linii technologicznej, a dofinansowanie zakupu której się ubiegała.</p>	
<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>W całości za wiarygodne Sad uznał zeznania świadka M. K. – inspektora z Departamentu (...) Urzędu Marszałkowskiego (...), który dokonywał oceny wniosku złożonego w imieniu (...) sp. z o.o. przez oskarżonego</p>	

	<p>M. S. (1). Świadek K. zeznawał w sposób logiczny i konsekwentny, rzeczowo opisał przebieg podejmowanych przez siebie czynności w ramach formalnej weryfikacji wniosku, a zeznania te w pełni korespondowały z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją. W szczególności warte podkreślenia są te zeznania świadka M. K., w którym zwracał on uwagę na poszczególne zapisy regulujące zasady konkursu, w ramach którego M. S. (1) (jako przez zarządu (...) sp. z o.o.) ubiegał się o dofinansowanie, a mianowicie na fakt, iż kwalifikowane są wydatki mające charakter inwestycyjny poniesione na zakup nowych środków trwałych (a nie używanych), a nadto, iż kwalifikowane są wydatki poniesione przez wnioskodawcę po złożeniu wniosku o dofinansowanie (a nie te, które zostały poniesione przed złożeniem tego wniosku).</p>	
<p>zeznania świadków R. W., A. G. (1) i M. W. (1)</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków R. W., A. G. (1) oraz M. W. (1) – w inkryminowanym okresie wspólników spółki cywilnej (...) z siedzibą w C.. Zeznania wymienionych świadków cechowały się konsekwencją, wzajemną korelacją oraz zgodnością z zabezpieczoną w</p>	

sprawie dokumentacją. Nie kwestionując wiarygodności zeznań żadnego z tychże świadków zauważyć należało, iż wobec przyjętego przez nich podziału zadań w spółce (...) najcenniejsze dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie okazały się zeznania M. W. (1), który jako jedyny miał kontakt z M. S. (1) działającym w imieniu (...) sp. z o.o. i zajmował się kwestią zbycia na rzecz (...) sp. z o.o. przedmiotów pozostających w ofercie R. P.. Podkreślić w tym miejscu należy, iż świadek W. potwierdził okoliczność wynikającą z zabezpieczonej w sprawie dokumentacji (zestawienie transakcji z (...) sp. z o.o. k.1347-1348), iż w dniu 18 stycznia 2018r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez M. S. (1) zawarła z (...) s.c. (reprezentowaną przez M. W. (1)) umowę nr (...) na zakup linii technologicznej do wytłaczania profili z PCV obejmującą wylączarkę główną, wylączarkę boczną, stół pod kalibratory, odciąg, piły, stół zrzutowy za łączną cenę 712.170 zł (brutto) ze wskazaniem miejsca instalacji w K., a nadto w dniu 11 maja 2018r. M. S. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. złożył w (...) s.c. zamówienie na wykonanie segmentów linii wytłaczania profilu

PCV obejmujący stół pod kalibratory, odciąg, piłę przesuną, stół zrzutowy, agregat chłodniczy i instalację wody chłodzącej. Łącznie w wyniku dokonanych przez (...) Sp. z o.o. zakupów w (...) s.c. doszło do wystawienia faktur VAT na łączną kwotę 960.847,86 zł. Podkreślić należy w tym miejscu, iż bynajmniej takie uznane za wiarygodne zeznania świadka W. w żaden sposób nie potwierdzały jednak wyjaśnień oskarżonych – w szczególności wyjaśnień M. S. (1). Z. bowiem należy, iż bynajmniej nie te dokumenty potwierdzające zakup wystawione w imieniu (...) s.c. zostały przedłożone przez M. S. (1) przy ubieganiu się o dofinansowanie w ramach „projektu (...)” (zarzut I.). Z zeznań M. W. (1) jednoznacznie i kategorycznie wynikało, iż bynajmniej (...) s.c. nigdy nie współpracowała z (...) sp. z o.o., a w konsekwencji świadek M. W. (1) zakwestionował autentyczność swoich podpisów oraz pieczęci (...) s.c. na okazywanych mu dokumentach: ofercie (...) s.c. z dnia 3 października 2017r., umowie dostawy linii technologicznej do wytłaczania profili z dnia 13 października 2017r. pomiędzy (...) s.c. a (...) Sp. z o.o., fakturach (...)

s.c. wystawionych na rzecz (...) Sp. z o.o. (faktury VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 1.414.500 zł, faktury VAT nr (...) r. z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 870.840 zł, faktury VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 37.146 zł, faktury VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2017r. na kwotę 45.510 zł), a które to dokumenty zostały przedłożone przez M. S. (1) w (...) S.A. w O. celem realizacji umowy o dofinansowanie oraz na potrzeby wniosków o płatność zaliczkową dotacji z dnia 17 listopada 2017r. oraz wniosku o płatność końcową z dnia 13 marca 2018r.. Brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania zeznań M. W. (1) w tym zakresie zwłaszcza w sytuacji, gdy zeznania w pełni korelowały z opiniami biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów (vide: k.2830-2835, 2841-2851), które w zakresie podpisów o treści (...) nie były wprawdzie kategoryczne (biegły wskazywał, iż podpisy te są „prawdopodobnie nieautentyczne tj. prawdopodobnie nie zostały nakreślone przez M. W. (1)” i jednocześnie „mogły zostać nakreślone przez M. S. (1)”), niemniej kompleksowa ocena tych opinii, zeznań pozostałych współników (...) s.c. (również kwestionujących autentyczność podpisów

	<p>o treści M. W. (1)” na kwestionowanych dokumentach) oraz ustalenie w oparciu o zabezpieczoną dokumentację, iż w rzeczywistości nie zaistniała nigdy współpraca handlowa pomiędzy (...) s.c. a (...) pozwalająca ustalić w sposób kategoriyczny, iż doszło do podrobienia podpisów M. W. (1) na wymienionej wyżej dokumentacji, a tegoż podrobienia dopuścił się oskarżony M. S. (1).</p>	
<p>zeznania świadka M. N.</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka M. N. – prezesa zarządu (...) sp. z o.o. s.k. z siedzibą w P., od której to spółki (...) sp. z o.o. reprezentowana przez oskarżonego M. S. (1) w dniu 7 lutego 2018r. nabyła młyn do recyklingu marki S. (...) (za kwotę 24.682,56 zł – vide: faktura VAT nr E. (...)/ (...) z dnia 7 lutego 2018r. k.1726) oraz sprężarkę olejową N30 (za kwotę 10.947 zł – vide: faktura VAT nr (...) z dnia 7 lutego 2018r. – k.1727). Zeznania świadka cechowała rzeczowość oraz pełna zgodność z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją – w szczególności opisanymi wyżej fakturami VAT. Zeznania M. N. pozwoliły również na ustalenie, iż osobą, która skontaktowała M. S. (1) ze spółką (...) był oskarżony T. J., którego udział w</p>	

tym zakresie sprowadził się jedynie do wymiany kontaktów pomiędzy M. S. (1) a M. N.. Ujawnienie czasu i ceny nabycia przez (...) młynu do recyklingu oraz sprężarki pozwoliło też na porównanie tych okoliczności z fakturami przedłożonymi do poszczególnych instytucji w ramach projektu „ (...) - (...)” (dokumenty przedłożone (...) S.A. w O.) oraz w ramach projektu “ (...)” (dokumenty przedłożone Urzędowi Marszałkowskiemu (...)) i kategoryczne stwierdzenie, że bynajmniej kwoty wnioskowane tytułem refundacji nie były tożsame z kwotami rzeczywiście poniesionymi przez spółkę (...), a poprzez manipulację dokumentami została znacznie zawyżona. Jednocześnie bowiem na podstawie zeznań M. N. oraz dokumentacji przez niego dostarczonej możliwe było kategoryczne ustalenie, iż ani spółka (...), ani też przedsiębiorstwa prowadzone przez A. D., D. P. czy też R. M. bynajmniej nigdy nie nabywały w spółce (...) takich przedmiotów jak młyn do recyklingu odpadów czy też system sprężonego powietrza.

zeznania świadka A. M.

Za wiarygodne Sąd uznał te zeznania świadka A.

	<p>M., które złożył on na rozprawie, wskazując, że zeznania złożone przez niego na etapie śledztwa były fałszywe, a zostały złożone pod namową jego kolegi – oskarżonego M. S. (1). Ta relacja świadka, złożona spontanicznie oraz racjonalnie wy tłumaczona (k.3575) chęć ujawnienia złożenia przez siebie fałszywych zeznań, pozwoliły na ustalenie, iż w rzeczywistości wykazywana przez M. S. (1) okoliczność złożenia oferty przez (...) A. M. z dnia 15 stycznia 2018r. (k.1498-1501) była fikcją wytworzoną przez M. S. (1), który sam wytworzył formularz ofertowy i namówił A. M. do jego podpisania, ten zaś uczynił to w ramach „koleżeńskiej przysługi” w rzeczywistości jednak bynajmniej nie miał nigdy ani zamiaru, ani też jakichkolwiek możliwości dostarczenia przedmiotów wykazywanych w ofercie. Owa fikcja została wykreowana przez M. S. (2) celem wykazania, jakoby oferta (...)została wybrana spośród kilku ofert złożonych w sprawie (vide: dokumentacja k.1484-1525)</p>		
1.1.1-1.1.2	<p>zeznania świadka P. M., K. P.</p>	<p>Jedynie w niewielkiej części Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. M. i K. P., a mianowicie brak było podstaw do zakwestionowania tych</p>	

		<p>zeznań w części, w której świadkowie ci potwierdzili, że zawarli pisemne umowy o pracę z (...) spółką z o.o. reprezentowaną przez M. S. (1).</p>	
1.1.2-1.1.3	<p>zeznania świadka A. P.</p>	<p>Jedynie w niewielkiej części za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. P. – małżonka oskarżonej D. P., a mianowicie w tym zakresie, w którym świadek potwierdził zaewidencjonowanie w ramach prowadzonej przez swoją małżonkę działalności gospodarczej pod firmą (...) - (...) D. P. w dokumentacji księgowej faktur VAT potwierdzających nabycie i zbycie systemu chłodniczego. W tym zakresie zeznania świadka pokrywały się nie tylko z wyjaśnieniami D. P., ale również z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją.</p>	
1.1.2	<p>zeznania świadka S. B. (1)</p>	<p>Zeznania świadka S. B. (1) Sąd uznał za w całości za wiarygodne, gdyż cechowały się one spójnością wewnętrzną oraz korelacją z opinią biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów - w szczególności co do ustalenia, iż podpis o treści "S. B." oraz (...) znajdujące się na warunkowej umowie najmu z dnia 1 stycznia 2017r. i umowie najmu z dnia 1 stycznia 2017r. zawartych pomiędzy S. B. (1) i</p>	

		<p>(...) Sp. z o.o., których to dokumentów kopia poświadczona za zgodność z oryginałem została przedłożona przez M. S. (1) jako autentyczna, zostały podrobione - świadek B. zakwestionował autentyczność swych podpisów na tych dokumentach, zaś ocena całokształtu okoliczności towarzyszących użyciu ich kserokopii przez M. S. (1) w powiązaniu z treścią opinii biegłego nakazywały w ocenie Sądu uznać, iż to oskarżony S. dopuścił się fałszerstwa podpisów S. B. (1) na tych dokumentach.</p>	
1.1.1-1.1.2	zeznania P. N.	<p>Brak było podstaw do zakwestionowania zeznań P. N., iż wprowadzanie przez nią danych do systemów informatycznych w imieniu (...) sp. z o.o. odbywało się w całości na podstawie dokumentacji przedłożonej jej przez oskarżonego M. S. (1), przy czym świadek w żaden sposób nie analizowała autentyczności ani rzetelności przedkładanej jej dokumentacji, wobec czego jej czynności były czysto technicznymi. Okoliczność ta nie była zresztą kwestionowana przez żadną ze stron.</p>	
1.1.1-1.1.2	Opinie biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów	<p>Przydatne w szczególności dla zweryfikowania wyjaśnień M. S. (1) okazały się sporządzone jeszcze na etapie śledztwa opinie biegłego z dziedziny (...),</p>	

		<p>które to opinie Sąd uznał za w pełni przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Zdaniem Sądu opinie te nie budziły żadnych zastrzeżeń pod względem merytorycznym. Opinie wspomnianego biegłego były pełne, jasne, rzeczowe, nie zawierały wewnętrznych sprzeczności, zostały sporządzone w oparciu o cały dostępny materiał dowodowy. Wskazywały one na bardzo wysoki zasób wiedzy jej autora oraz jego profesjonalizm. Charakteryzował je profesjonalny sposób sporządzenia, duży stopień szczegółowości, wszechstronność i obiektywna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.</p>	
1.1.1.-1.1.3	dowody z dokumentów	<p>Niezmiernie przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie były wymienione wyżej dokumenty. Szczególnego podkreślenia wymaga przydatność dokumentacji obrazującej przebieg procesu ubiegania się dofinansowanie przez M. S. (1) w imieniu (...) sp. z o.o. w ramach projektu " (...)" oraz " (...)" , zasady przyznawania dofinansowania, a także dokumentacja z czynności kontrolnych wykonanych przez pracowników (...) S.A. w O. oraz Departamentu (...) Urzędu Marszałkowskiego</p>	

		<p>(...). Dokumenty te pozwalały na poczynienie precyzyjnych ustaleń co do warunków przyznania dofinansowania i przedłożonej wówczas dokumentacji, na podstawie procedowano wnioski. Istotne dla poczynienia ustaleń okazała się również zabezpieczona w sprawie dokumentacja w postaci faktur VAT, protokołów zdawczo - odbiorczych, dokumentów umów handlowych pomiędzy przedsiębiorstwami prowadzonymi przez wszystkich oskarżonych, a także (...) s.c. i (...), a nadto dokumentacja obrazująca przepływ środków finansowych (dane z historii rachunków bankowych poszczególnych podmiotów). Dokumenty te wraz z informacjami z odpowiednich urzędów skarbowych pozwalały na analizę przepływów finansowych oraz ustalenie rzeczywistego oraz fikcyjnego ("papierowego") przepływu towarów.</p>	
1.1.1.-1.1.3.	Opinie sądowo psychiatryczne dot. M. S. (1) i R. M.	Sąd uznał za w pełni przydatne w sprawie opinie biegłych lekarzy psychiatrów dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonych M. S. (1) oraz R. M.. W ocenie Sądu opinie biegłych były jasne, rzeczowe i wyczerpujące,	

		<p>wolne od wewnętrznych sprzeczności, uwzględniały całokształt materiału dowodowego dostępnego w sprawie na danym etapie postępowania, a nadto sporządzone zostały w oparciu o osobiste spostrzeżenia biegłych poczynione w toku badania oskarżonych. Zarówno wiedza, jak i doświadczenie zawodowe powołanych wątpliwości. Opinia biegłych lekarzy psychiatrów pozwoliły na kategorię ustalenie stanu poczytalności wspomnianych oskarżonych in tempore criminis.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.2.-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego A. D.	<p>Nie zasługiwały na wiarę twierdzenia M. D., jakoby nie miał on świadomości uczestniczenia w przestępczym procederze. Z jego wyjaśnień wynika niezbicie, że na prośbę swego znajomego oskarżonego M. S. (1) wziął on udział w procederze polegającym na w rzeczywistości fikcyjnym uczestnictwie</p>	

w obrocie maszynami, których sprzedawcą była (...) sp. z o.o. (reprezentowana przez M. S. (1)) a nabywcą (...) sp. z o.o.. Sprzecznym z zasadami logiki jest twierdzenie, iż M. D. nie zdawał sobie jakoby sprawy z fikcyjności operacji w sytuacji, gdy:

- to oferujący mu nabycie M. S. (1) jednocześnie wskazał mu na nabywcę maszyn (M. D. nawet nie zdążył „dać ogłoszenia” o sprzedaży),
- ceny zarówno zakupu, jak i dalszej sprzedaży maszyn zostały określone przez M. S. (1), który również przesyłał pomiędzy stronami transakcji dokumentację zakupową, sprzedażową i protokoły odbiorów,
- sam M. D. przyznawał, że nie miał wystarczających środków finansowych na nabycie maszyn od (...) sp. z o.o. i dlatego (...) sp. z o.o. najpierw dokonała przelewu środków na rachunek M. D. po to, by on - dzięki tak pozyskanym środkom - mógł nabyć maszyny od (...) sp. z o.o.
- M. D. - co sam przecież przyznawał -

nigdy fizycznie nie dysponował przedmiotem transakcji, przekazanie maszyny odbywało się „poza nim”.

Wszystkie te okoliczności oceniane łącznie nakazywał kategorycznie zakwestionować wyjaśnienia A. D., jakoby nie miał on świadomości uczestnictwa w przestępczym zdarzeniu. W ocenie Sądu wskazują one jednoznacznie, że A. D., który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) A. D. zaewidencjonował w dokumentacji księgowej dwie faktury VAT (k.1445 - (...)z dnia 7 maja 2018r. (...) Sp. z o.o. na kwotę 476.071,50 zł za wylączarkę główną, elementy kształtujące - głowicę i kalibrator oraz k.1446 nr (...)z dnia 1 czerwca 2018r. (...) Sp. z o.o. na kwotę 356.085 zł za wylączarkę boczną, odciąg gąsienicowy) oraz jednocześnie wystawił dwie faktury VAT (k.1447 -(...) z dnia 16 maja 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 478.470 zł oraz k.1448 nr(...)z dnia 4 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 369.000 zł) w sytuacji gdy, miał świadomość że wszystkie te faktury w rzeczywistości poświadczały nieprawdę, gdyż nie obrazowały

		<p>rzeczywistych zdarzeń gospodarczych (kupna i sprzedaży), a jednocześnie - co oczywiste - poświadczały okoliczności mające znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu. Bezpośrednim celem owego działania A. D. była korzyść majątkowa (różnica pomiędzy cenami „kupna” i „sprzedaży” wynosiła 15.315,50 zł), jednocześnie jednak oskarżony jako doświadczony przecież przedsiębiorca zdawał sobie sprawę z tego, że dane zawarte w fakturach VAT mają znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu.</p>	
1.1.2.-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonej D. P.	<p>Nie zasługiwały na wiarę twierdzenia D. P., jakoby nie miała ona świadomości uczestniczenia w przestępczym procederze. Z jej wyjaśnień wynika, iż na prośbę długoletniego znajomego - oskarżonego M. S. (1) wzięła udział w transakcji nabycia i sprzedaży linii produkcyjnej, przy czym według twierdzeń oskarżonej transakcja ta była połączona z opracowaniem przez jej małżonka A. P. dokumentacji do linii technologicznej, a zapłata za to była uwzględniona w cenie (wyższej o 12.300</p>	

zł) odsprzedaży urządzeń nabywcy znalezionej i wskazanego przez M. S. (1), który zresztą uiszczył cenę zanim D. P. dokonała zapłaty za urządzenia przez siebie nabywane (vide: k.1589-1593, k.1595). W ocenie Sądu takie wyjaśnienia D. P. muszą zostać zanegowane, a całokształt okoliczności wskazuje na to, że oskarżona P. miała świadomość nielegalności przedsięwzięcia, w którym zdecydowała się wziąć udział. Podkreślić należy, iż bynajmniej z treści faktury VAT wystawionej przez D. P. w dniu 20 czerwca 2018r. (a więc już 5 dni po dacie rzekomego zakupu urządzeń od (...) sp. z o.o.) nie wynika, iż przedmiotem transakcji pomiędzy D. P. a (...) sp. z o.o. jako nabywcą miałyby być jakiegokolwiek usługi opracowania dokumentacji dot. linii technologicznej. W sytuacji, gdy to oferujący D. P. nabycie maszyn M. S. (1) jednocześnie wskazał jej w niezmiernie krótkim terminie nabywcę maszyn, ceny zarówno zakupu, jak i dalszej sprzedaży maszyn zostały określone przez M. S. (1), sama D. P. przyznawała, że obawiała się braku zapłaty za towar ceny zbliżonej do niebagatelnej przecież kwoty niemal 700.000 zł), a jak wynika z zabezpieczonej dokumentacji (...) sp.

z o.o. najpierw dokonała przelewu środków na rachunek D. P. po to, by ona - dzięki tak pozyskanym środkom - mogła zapłacić za maszyny dla (...) sp. z o.o., a dodatkowo D. P. co sama przecież przyznawała - nigdy fizycznie nie dysponowała przedmiotem transakcji, widziała go tylko na zdjęciach, to wszystkie te okoliczności oceniane łącznie nakazywały kategorycznie zakwestionować wyjaśnienia D. P., jakoby nie miała ona świadomości uczestnictwa w przestępczym zdarzeniu. W ocenie Sądu wskazują one jednoznacznie, że D. P., która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zaewidencjonowała w dokumentacji księgowej fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 676.500 zł oraz jednocześnie wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 688.800 zł w sytuacji gdy, miała świadomość że faktury te w rzeczywistości poświadczały nieprawdę, gdyż nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych (kupna i sprzedaży), a jednocześnie - co oczywiste - poświadczały okoliczności mające znaczenie prawne dla określenia wysokości

		<p>należności publicznoprawnej i jej zwrotu. Bezpośrednim celem owego działania D. P. była korzyść majątkowa (różnica pomiędzy cenami „kupna” i „sprzedaży” wynosiła 12.300 zł), jednocześnie jednak oskarżona jako doświadczony przecież przedsiębiorca zdawała sobie sprawę z tego, że dane zawarte w fakturach VAT mają znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu.</p>	
1.1.1.-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)	<p>Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom M. S. (1) w części, w której wskazywał on na brak po swej stronie dokonania jakiegokolwiek przestępstwa, podkreślał, iż faktury objęte zarzutami obrazowały rzeczywiste zdarzenia gospodarcze, zaś wykazywane we wnioskach dane dotyczące zysku i aktywów obrotowych były prawdziwe, a nadto, iż nie podrabiał on żadnych podpisów na dokumentacji. Takie twierdzenia M. S. (1) były rażąco niezgodne z dokumentacją, na podstawie której ustalono, iż w przedłożonych przez M. S. (1) dokumentach (zarzuty I. oraz II.) wskazywał on fikcyjne dane dotyczące wyników (...) Sp. z o.o. za lata 2013, 2014, 2015 i 2016, a mianowicie:</p>	

- w ramach zarzutu I.
  - w przedkładanych dokumentach finansowych M. S. (1) na potrzeby wniosku o dotację wykazywał zysk za 2013r. w kwocie 26.931,83 zł, za 2014r. w kwocie 5.945 zł, za 2015r. w kwocie 25.681,72 zł oraz za 2016r. w kwocie 340.000 zł – dane te były jednak fikcyjne, gdyż jak wynika ze składanych corocznie w (...) sprawozdaniach finansowych ujawniano zysk tej spółki za 2013r. (pod poprzednią nazwą (...) Sp. z o.o.) w kwocie 0,00 zł, za 2014r. w kwocie 437 zł, za 2015r. w kwocie 137,60 zł, natomiast w deklaracjach składanych w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w P. spółka wykazywała w 2015 r. dochód w kwocie 169,60 zł, natomiast w 2016 r. stratę w kwocie 5.736,97 zł; w ramach zarzutu II. z kolei w dokumentach finansowych i oświadczeniach M. S. (1) przedstawiał nierzetelne dane tj. w przedłożonych na potrzeby dotacji deklaracjach CIT-8 widniały dochody za 2015r. w kwocie 31.705,72

zł, za 2016,r. w kwocie 550.388,81 zł, a tymczasem w rzeczywistości w deklaracjach składanych w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w P. spółka wykazywała w 2015r. dochód zaledwie w kwocie 169,60 zł, natomiast w 2016r. nawet stratę w kwocie 5.736,97 zł.

Owa rażąca niezgodność twierdzeń oskarżonego S. z dokumentami, sugerującego dodatkowo, jakoby dane zawarte w przedkładanej dokumentacji były rzeczywiste (k.2130) czy też bagatelizującego te okoliczności poprzez wskazanie, iż dane te nie odzwierciedlały rzeczywistości, „polepszały obraz” spółki (...) i choć „to mogło mieć znaczenie dla przyznania finansowania” to jednak „być może przy rzeczywistych danych spółka dostałaby i tak finansowanie” (k.3601) nakazywała zakwestionować wyjaśnienia M. S. (1), który winien sobie zadać pytanie w jakim celu w takim razie podejmował on działania „polepszające obraz” ponoszącej w rzeczywistości straty bądź osiągającej minimalny zysk spółki (...) – w ocenie Sądu oczywista jest odpowiedź na tak postawione pytanie,

gdyż każda instytucja porównując podmioty dobrze prosperujące i podmioty o złej kondycji wybierze z oczywistych względów współpracę z tymi pierwszymi;

Wręcz skrajnie nielogiczne były wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) bagatelizującego wyniki „krzyżowej” kontroli przeprowadzonej w dniu 17 września 2018r. w obu miejscach realizacji projektów. Wbrew twierdzeniom oskarżonego pracownicy Urzędu Marszałkowskiego (...) zdolali wówczas ustalić (i udokumentować), iż w pomieszczeniach hali w C. znajduje się niekompletna linię produkcyjną (stwierdzono wówczas brak wylączarki głównej i bocznej oraz młynu do recyklingu). Znamienne, że mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie kontroli M. S. (1) ewidentnie starał się ją utrudnić – niemniej wyniki tej kontroli krzyżowej wykazały niezbicie, że na tamten czas (który był istotny dla rozstrzygnięcia sprawy - a nie na czas orzekania w niniejszej sprawie, gdyż obecnie M. S. (1) może być w posiadaniu choćby kilkudziesięciu takich/podobnych linii technologicznych, co przecież jednak nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy)

spółka reprezentowana przez M. S. (1) bynajmniej nie była w posiadaniu dwóch, niezależnych od siebie linii technologicznych, których zakup był/miał być dofinansowany, a które byłyby nabyte przez spółkę (...) na podstawie dokumentacji przedłożonej przez oskarżonego M. S. (1), a działania oskarżonego S. utrudniające ową krzyżową kontrolę miały po prostu uniemożliwić ustalenie tegoż.

W kontekście wyników tejże kontroli krzyżowej należało też oceniać późniejsze złożenie przez M. S. (3) wniosku o rozwiązanie umowy nr (...)01.04.01-18-(...)-00 (na skutek czego Zarząd Województwa (...) w drodze uchwały nr 483/10/220/18 z dnia 16 października 2018r. rozwiązał umowę z beneficjentem) – nie sposób przecież w tej sytuacji dać wiarę twierdzeniom oskarżonego i sugestiom jego obrońców, jakoby oskarżony „dobrowolnie zrezygnował z dotacji” w rozumieniu art.297§3 k.k., skoro nastąpiło to w efekcie ujawnienia przez inspektorów fikcyjności twierdzeń o istnieniu dwóch niezależnych linii technologicznych zakupionych na podstawie dokumentacji

przedłożonej przez
oskarżonego S.;

Wyjaśnienia M. S.
(1) pozostawały w
sprzeczności z
wyjaśnieniami T. J.,
świadka M. W. (1) i
świadka S. B. (1), które
z kolei korelowały z
opinią biegłego z dziedziny
kryminalistycznych badań
dokumentów (vide:
k.2830-2835, 2841-2851),
które to dowody
oceniane kompleksowo
nakazywały przyjąć -
wbrew twierdzeniom M. S.
(1) - że to on podrobił
szereg dokumentów (a
mianowicie ofertę (...) s.c.
z dnia 3 października 2017r.,
umowę dostawy linii technologicznej
do wytłaczania profili z dnia 13
października 2017r. pomiędzy (...) s.c.
i (...) Sp. z o.o., faktury (...) s.c.
na rzecz (...) Sp. z o.o. z dnia 2
listopada 2017r. o nr (...) – k.2615-2618;
warunkową umowę najmu z dnia 1
stycznia 2017r. i umowę najmu z dnia 1
stycznia 2017r. pomiędzy S. B. (1) i
(...) Sp. z o.o.),

Sąd nie dał wiary
wyjaśnieniom M. S. (1)
wskazującego, iż umowy
o pracę zawarte przez
niego w imieniu (...) spółki z o.o.
K. P., K. M. i P. M., a przedłożone
w związku z ubieganiem o się do
dofinansowanie (zarzuty I. oraz II.)
nie były umowami fikcyjnymi.
Sąd nie kwestionuje tego, iż
umowy takie rzeczywiście

zostały zawarte – potwierdzają to zresztą również zeznania K. P. i P. M. jako „pracowników” (siostra oskarżonego S. - K. M. skorzystała z prawa do odmowy złożenia zeznań), niemniej całokształt okoliczności prowadził Sąd do kategorycznego wniosku, iż każda z tych umów była umową fikcyjną w znaczeniu jej pozorności – żaden z „pracowników” bynajmniej od samego początku nie miał zamiaru wykonywać swych obowiązków pracowniczych, zaś podpisanie tychże umów miało jeden jedynie cel – udokumentować spełnienie jednego z warunków uzyskania dofinansowania. Do tak kategorycznego wniosku prowadziły następujące okoliczności:

- w odniesieniu do P. M.: świadek w inkryminowanym okresie był przedsiębiorcą zamieszkującym w P. i sam przyznawał, że w odniesieniu do miejsca świadczenia pracy „na M.” absolutnie nie miał zamiaru się tam przeprowadzać, a świadczenie pracy zgodnie z zawartą umową tzn. na pełen etat „było nieosiągalne”; natomiast w

odniesieniu do miejsca świadczenia pracy „na P.” sam świadek wskazywał, że „docelowo nie miał on tam nigdy trafić”, „miało to być tylko na papierze” – w rzeczywistości P. M. nie świadczył pracy w ogóle, a jedynie jeden raz był w hali K.;

- - w odniesieniu do K. P.: świadek w inkryminowanym okresie również zamieszkiwał w P. i sam przyznawał, że w odniesieniu do miejsca świadczenia pracy w C. „nie wie, nie wie nawet gdzie to jest i nigdy tam nie był”, natomiast w odniesieniu do miejsca świadczenia pracy w K. to od września 2018r. nie świadczył żadnej pracy gdyż z uwagi na doznany uraz przebywał na zwolnieniu lekarskim;
- w odniesieniu do K. M., która skorzystała z prawa do odmowy złożenia zeznań (jako siostra oskarżonego M. S. (1)), ustalono, iż zamieszkując w P. nie miała ona fizycznej możliwości wykonywania pracy ani w K., ani w C., z wykształcenia zaś jest ona ratownikiem medycznym, wobec

czego zatrudnienie jej na stanowisku określonym w umowie o pracę był oczywiście pozorne.

Za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia M. S. (1) zaprzeczającego, iż wystawione przez niego jako prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w D. faktury VAT ujęte w zarzucie III. aktu oskarżenia (tj. wystawione na rzecz (...) A. D. faktura VAT nr (...) z dnia 7 maja 2018r. na kwotę 476.071,50 zł oraz faktura VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2018r. na kwotę 356.085 zł; wystawione na rzecz (...) Przedsiębiorstwo (...) faktura VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. na kwotę 34.809 zł oraz faktura VAT nr (...) z dnia 8 maja 2018r. na kwotę 36.777 zł oraz faktura VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018r. 184.254 zł; faktura VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. wystawiona na rzecz (...). - (...) D. P. na kwotę 676.500 zł) nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a tym samym w rzeczywistości poświadczały nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu. Oceniane w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego a opisywane przez oskarżonych R. M.,

A. D. oraz D. P. okoliczności nakazywały bowiem przyjąć, iż mamy w tym przypadku do czynienia z fikcyjnością operacji zakupu i sprzedaży urządzeń ujętych w zakwestionowanych fakturach, która miała na celu jedynie zamaskowanie faktu, iż owe przedmioty rzekomo zakupione od spółki (...) przez wymienionych oskarżonych i następnie rzekomo zbyte wskazanemu przez M. S. (1) podmiotowi - (...) sp. z o.o., który następnie „zbył owe przedmioty transakcji znowu na rzecz spółki (...) (oczywiście za cenę nieporównywalną już z pierwotną ceną, po której jakoby spółka (...) zbywała je) w rzeczywistości cały czas były w posiadaniu spółki (...), zaś owe „transakcje” zbywania i nabywania oraz towarzyszące temu wytwarzane dokumenty tworzyły fikcję na potrzeby wykazania w ramach tzw. projektu (...) poniesionych kosztów zakupu przedkładanych do refundacji.

Wszystkie te okoliczności nakazywały przyjąć, że wyjaśnienia M. S. (1) były kłamliwe i obliczone na uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnione przez oskarżonego przestępstwa.

1.1.1-1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego T. J.	<p>Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom T. J. w części, w której kwestionował on swój świadomy udział w przestępczym procederze sugerując, że został w niego uwikłany przez M. S. (2) wykorzystującego zaufanie, którym T. J. go darzył. Całokształt materiału dowodowego oceniany w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz zasad logicznego rozumowania nakazywał jednak w ocenie Sądu zakwestionować taką wersję zdarzeń. Podkreślić należy, iż T. J. jest dorosłą osobą, której zdolności intelektualnych nie sposób w żadnej mierze poddawać w wątpliwości, a dodatkowo - doświadczonym przedsiębiorcą, prowadzącym już od wielu lat działalność gospodarczą na szeroką skalę, a wcześniej również pozostawał zatrudniony w sektorze o podobnym charakterze jak obecnie zarządzana przez niego spółka. Przypomnieć należy w tym miejscu, iż w sprawie ujawniona i zabezpieczona została liczna dokumentacja wytworzona/podpisana przez oskarżonego T. J., której rzetelność należało zakwestionować. I tak ustalone zostało, iż T. J. podpisał formularz ofertowy z dnia 15 września 2017r., zawarł z (...) Sp. z o.o.</p>	
-------------	-------------------------------	--	--

fikcyjną umowę sprzedaży nr (...) 1.5.1/2017 z dnia 16 października 2017r. oraz podpisał fikcyjny (nie mający nic wspólnego z rzeczywistością) protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 12 stycznia 2018r., a nadto wystawił liczne faktury VAT, które poświadczały nieprawdę (fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na kwotę 1.416.960 zł; fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na kwotę 873.300 zł; fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na kwotę 38.376 zł; fakturę VAT nr (...) z dnia 3 listopada 2017r. na kwotę 46.740 zł. Cała ta dokumentacja nie obrazowała rzeczywistych zdarzeń gospodarczych (przedmioty mające być przedmiotem obrotu w owym czasie nawet jeszcze nie istniały), a oskarżony T. J. wystawił w/w faktury oraz podpisał w/w dokumenty wiedząc o tym, że dokumenty te następnie M. S. (1) przedłoży w (...) S.A. w O. celem realizacji umowy o dofinansowanie. Tłumaczenie T. J., że wystawienie i podpisanie owych dokumentów miało miejsce na prośbę M. S. (1), którego darzył wielkim zaufaniem, w żaden sposób nie zwalnia T. J. z odpowiedzialności, skoro oczywisty dla niego było, że przecież spółka (...) przez niego reprezentowana nigdy nie była w posiadaniu maszyn, które rzekomo miały by być przedmiotem

transakcji z (...) spółką z o.o..

Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku próby pozyskania dofinansowania od Zarządu Województwa (...) jako instytucji zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym (...) na lata 2014-2020 - w tym wypadku oskarżony T. J. jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. również podpisał i wystawił szereg dokumentów (przedłożonych następnie przez M. S. (1) celem pozyskania dofinansowania), a mianowicie podpisał formularz ofertowy z dnia 12 grudnia 2017r., zawarł z (...) sp. z o.o. fikcyjną umowę sprzedaży nr (...) 1.4.1/2018 z dnia 27 lutego 2018r., wytworzył fikcyjny protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 21 czerwca 2018r. oraz wystawił poświadczające nieprawdę faktury VAT (nr (...) z dnia 2 maja 2018r. na 1.033.200 zł; nr (...) które to dokumenty nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Dodatkowo T. J. zaewidencjonował w dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. wystawione z udziałem M. S. (1) faktury VAT, które miały na celu udokumentować pochodzenie urzędzeń, a które jednak nie obrazowały rzeczywistych

zdarzeń gospodarczych oraz poświadczały nieprawdę (faktury VAT wystawione przez (...) Przedsiębiorstwo (...)/ (...) z dnia 11 maja 2018r. na kwotę 34.440 zł, nr (...) z dnia 15 maja 2018r. na kwotę 184.500 zł oraz nr (...) z dnia 17 maja 2018 na kwotę 36.900 zł; faktury VAT wystawione przez (...) A. D. nr (...) z dnia 16 maja 2018r. na kwotę 478.470 zł oraz nr (...) z dnia 4 czerwca 2018r. na kwotę 369.000 zł; fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. wystawioną przez (...) D. P. na kwotę 688.800 zł). Jak była o tym mowa przedsiębiorstwa prowadzone przez A. D., D. P. i R. M. bynajmniej nigdy nie były w posiadaniu maszyn ujętych w w/w fakturach, w rzeczywistości bowiem cały czas maszyny te po och nabyciu od R. P. oraz (...) były w posiadaniu M. S. (1) i spółki (...) przez niego zarządzanej, niemniej celem wykazania na potrzeby uzyskania dofinansowania ich nabycia od osób trzecich M. S. (1) zaangażował krąg podmiotów – przy akceptacji i czynnym udziale osób je reprezentujących – które podjęły decyzję o pozornym (wyłącznie „dokumentacyjnym”) nabyciu tych przedmiotów od (...) spółki z o.o. (oskarżeni A. D., D. P. i R. M.), następnie ich „zbyciu” (znów wyłącznie

„dokumentacyjnie”) na rzecz kolejnego podmiotu tj. (...) spółki z o.o. (oskarżony T. J.), która z kolei „zbyła” te przedmioty znów na rzecz (...) sp. Z o.o.. Zatoczenie tak wykreowanego kręgu M. S. (1) reprezentujący (...) sp. z o.o. mógł wykorzystać do ukrycia faktu, iż w rzeczywistości maszyny owe były cały czas w posiadaniu spółki (...) (od czasu ich nabycia od R. P. oraz (...)), ich zakup już raz został przedłożony do refundacji (w ramach projektu (...)), a dodatkowo wartość maszyn została znacznie w sposób sztuczny podwyższona. Nie sposób dać wiary wyjaśnieniom T. J., jakoby jego udział w procederze miałby być nieświadomy, gdyż został zmanipulowany/ oszukany przez M. S. (1). Podkreślić należy, iż T. J. ma wiedzę w zakresie budowy linii produkcyjnych, jak wynika z zabezpieczonej korespondencji e- mail brał istotny udział w wyborze przez M. S. (1) konkretnych urządzeń od R.-P. oraz (...) i zapoznawał się wówczas z ich ceną, a pomimo tego wystawił cały szereg faktur VAT na kwoty znacznie przewyższające faktyczną wartość ich przedmiotu i podpisywał protokoły zdawczo-odbiorcze pomimo oczywistego faktu wynikającego nawet z jego wyjaśnień, że nie

		<p>przejmował przecież nigdy w posiadanie żadnych takich urządzeń.</p> <p>Wszystkie te okoliczności nakazywał zdaniem Sądu zdyskredytować wyjaśnienia T. J. i uznać je za przyjętą linię obrony ukierunkowaną co najmniej na złagodzenie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa.</p>	
1.1.3	<p>wyjaśnienia oskarżonego R. M.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. M., który nie przyznając się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa w toku przesłuchania na etapie śledztwa (na rozprawie oskarżony nigdy nie stawił się, a rozprawa była prowadzona pod jego nieobecność) ograniczył swój udział w zdarzeniu do jednokrotnego przewiezienia maszyny zakupionej przez jego szwagra – oskarżonego M. S. (1) oraz zakupu w tym samym okresie od (...) sp. z o.o. za gotówkę młynu do mielenia granulatu i sprzedaży go M. S. (1) (przy czym zakup owego młyna odbyła się na prośbę M. S. (1) wraz z jego jednoczesną deklaracją, że M. S. (1) natychmiast go odkupi). Wyjaśnienia R. M. pozostawały w rażącej sprzeczności z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją oraz zasadami logicznego rozumowania, które</p>	

nakazywały zanegować wyjaśnienia oskarżonego M. i przyjąć, iż w rzeczywistości oskarżony miał pełną świadomość fikcyjności operacji zakupu i sprzedaży urządzeń (w postaci system sprężonego powietrza wraz ze sprężarką, młynu do recyklingu marki S. oraz elementów konstrukcyjne do linii wytłaczania PCV), gdyż R. M. przyjmując faktury VAT wystawione przez (...) sp. z o.o. i dostarczone mu przez M. S. (1) (...) zaewidencjonował te faktury w dokumentacjach księgowych prowadzonej przez siebie działalności, nadto przyjął na rachunek bankowy środki pieniężne przekazane mu przez (...) Sp. z o.o. (tytułem rzekomego sprzedaży do tej spółki w/w urządzeń) i dopiero po tym dokonał przelewu środków na rzecz (...) Sp. z o.o. oraz wystawił faktury sprzedaży tych urządzeń na rzecz (...) Sp. z o.o. (nr (...) z dnia 11 maja 2018r., nr (...) z dnia 15 maja 2018r. oraz nr (...) z dnia 17 maja 2018r.) sporządzając jednocześnie fikcyjne protokoły zdawczo-odbiorcze w sytuacji gdy nigdy nie wszedł w posiadanie przedmiotowych urządzeń, a ceny zarówno zakupu, jak i dalszej sprzedaży maszyn zostały określone przez M. S. (1). Wszystkie te okoliczności

oceniane kompleksowo nakazywały kategorycznie zakwestionować wyjaśnienia R. M., jakoby nie miał on świadomości uczestnictwa w przestępczym zdarzeniu – wskazywały one kategorycznie, że oskarżony M., który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zaewidencjonował w dokumentacji księgowej trzy faktury VAT wystawione przez (...) Sp. z o.o. oraz jednocześnie wystawił trzy faktury VAT w sytuacji gdy, miał świadomość że wszystkie te faktury w rzeczywistości poświadczały nieprawdę, albowiem nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych (kupna i sprzedaży), a jednocześnie - co oczywiste - poświadczały okoliczności mające znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu. Bezpośrednim celem owego działania R. M. było zadośćuczynienie prośbie jego szwagra M. S. (1) (który w ten sposób maskował rzeczywiste źródło pochodzenia maszyn mających być przedmiotem dotacji), jednocześnie jednak oskarżony M. jako doświadczony zresztą przedsiębiorca zdawał sobie sprawę z tego, że dane zawarte w fakturach VAT mają znaczenie prawne dla określenia wysokości należności

		<p>publicznoprawnej i jej zwrotu, a mimo to zdecydował się na użycie takich fikcyjnych faktur dostarczonych mu przez M. S. (1) oraz wystawienie kolejnych w swoim imieniu.</p>	
<p>1.1.1.-1.1.2</p>	<p>zeznania świadków P. M. i K. P.</p>	<p>Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom świadków M. i P. w zakresie, w którym zaprzeczali oni pozornemu charakterowi tychże umów. Oceniając całokształt okoliczności Sąd do kategorycznego przekonania, iż każda z owych umów o pracę zawartych z P. M. i K. P. (podobnie zresztą jak z trzecim „pracownikiem” spółki (...), która skorzystała z prawa do odmowy złożenia zeznań jako siostra oskarżonego M. S. (1)) była w rzeczywistości umową fikcyjną – żaden z tych „pracowników” od samego początku nie miał zamiaru wykonywać swych obowiązków pracowniczych w zakresie opisanym w umowach, zaś podpisanie tychże umów miało jeden jedynie cel – udokumentować spełnienie jednego z warunków uzyskania dofinansowania. W tym zakresie przypomnieć należy, iż P. M. w inkryminowanym okresie był przedsiębiorcą zamieszkującym w P. i sam nawet przyznawał, że w odniesieniu do</p>	

		<p>miejsca świadczenia pracy „na M.” nie miał bynajmniej zamiaru się tam przeprowadzać, a świadczenie pracy zgodnie z zawartą umową tzn. na pełen etat „było nieosiągalne”; natomiast w odniesieniu do miejsca świadczenia pracy „na P.” sam oświadczył, że „docelowo nie miał on tam nigdy trafić”, „miało to być tylko na papierze” – w rzeczywistości zatem P. M. nie świadczył takiej pracy, jak miałby świadczyć zgodnie z pisemnymi umowami w ogóle (a jedynie jeden raz był w hali K.). W odniesieniu natomiast do K. P. to wskazać należy, iż w inkryminowanym okresie on również zamieszkiwał w P. i sam przyznawał, że w odniesieniu do miejsca świadczenia pracy w C. „nic nie wie, nie wie nawet gdzie to jest i nigdy tam nie był”, natomiast w odniesieniu do miejsca świadczenia pracy w K. to od września 2018r. nie świadczył żadnej pracy, gdyż z uwagi na doznany uraz przebywał na zwolnieniu lekarskim.</p>	
1.1.3	zeznania świadka A. P.	<p>Mimo zgodności z relacją oskarżonej D. P. Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom A. P., jakoby transakcja nabycia i zbycia systemu chłodniczego miała być transakcją rzeczywistą. Nie sposób w świetle zasad logicznego rozumowania</p>	

przyjąć za świadkiem jakoby jego małżonka nie miała świadomości przestępczego procederu w sytuacji, gdy zabezpieczona w sprawie dokumentacja bynajmniej nie potwierdza, by nagłe zwiększenie ceny nabywanego i zbywanego systemu chłodniczego miało zawierać usługę wykonaną przez świadka (opracowanie dokumentacji do linii technologicznej).

Okoliczności podawane przez samą D. P., iż to M. S. (1) reprezentował zarówno podmiot zbywający system chłodniczy, jak też niemal natychmiast (w ciągu pięciu dni!) znalazł nabywcę na ten system (...) zaś zapłata za towar była dokonana w ten sposób, że ów nabywca znaleziony i wskazany przez M. S. (1) uiścił cenę zanim D. P. sama dokonała zapłaty za urządzenia przez siebie nabywane, a dodatkowo co sama D. P. przecież przyznawała, że nigdy fizycznie nie dysponowała ona przedmiotem transakcji, a widziała go tylko na zdjęciach – w ocenie Sądu wskazują jednoznacznie, iż owo pośrednictwo D. P. w rzeczywistości było fikcją stworzoną jedynie na potrzeby zamaskowania, iż przedstawione do refundacji (w ramach projektu (...)) koszty zakupu systemu chłodniczego w rzeczywistości były

		<p>sztucznie wykreowane przez M. S. (2) i współdziałającego z nim w tym zakresie T. J. (w rzeczywistości bowiem ów system sprężonego powietrza był wcześniej sprzedany przez (...) sp. z o.o. s.k. z siedzibą w (...) spółce (...), ta „zbyła” ów przedmiot D. P., ta „zbyła” ów system (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez oskarżonego T. J., a ta z kolei zbyła ten sam system znowu spółce (...) reprezentowanej przez M. S. (1), przy czym cena tego zakupu (ostatecznie przedstawiona do refundacji) oczywiście była zdecydowanie wyższa niż cena zakupu od spółki (...). Naturalną zaś konsekwencją owej fikcyjności było to, że D. P. ewidencjonując w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w dokumentacji księgowej fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2018r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę 676.500 zł oraz wystawiając fakturę VAT nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 688.800 zł poświadczala tym samym okoliczności mające znaczenie prawne dla określenia wysokości należności publicznoprawnej i jej zwrotu.</p>	
1.1.1-1.1.2	zeznania świadka R. J.	Nie kwestionując wiarygodności zeznań świadka R. J. (k.3600)	

		nie sposób w ocenie Sądu uznać, iż były one przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd nie kwestionuje tego, iż według oceny R. J. oceny jego syn – oskarżony T. J. jest osobą łatwowierną i ufającą innym ludziom – w tym swemu znajomemu M. S. (1). Ustalenie takiej oceny w żaden sposób nie pozwalało na ustalenie, czy T. J. brał udział w zarzuconych mu zdarzeniach o charakterze przestępczym.	
-----	zeznania świadków R. A., M. G., A. G. (3), Ł. S., J. P.	Za nieprzydatne dla poczynienie ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd uznał zeznania świadków R. A., M. G., A. G. (3), Ł. S., J. P..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1 oraz 6	M. S. (1) i T. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie i			

omówiony wyżej materiał dowodowy pozwalał na uznanie zasadności zarzutów stawianych, jako popełnionych wspólnie w i porozumieniu, M. S. (1) i T. J. (zarzuty opisane w pkt.I., II., IV. oraz V. części wstępnej wyroku)

Przepis art.286§1 k.k. określa odpowiedzialność za przestępstwo oszustwa polegającego na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Kodeks karny nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić daną osobę w błąd – należy więc przyjąć, że zachowanie sprawcy w tym zakresie może przybrać dowolną formę, jeżeli tylko finalnie doprowadzi do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy. Celem wprowadzania w błąd jest skłonienie konkretnej

osoby do rozporządzenia mieniem w oparciu o uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które mogłyby mieć wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji o rozporządzeniu mieniem, w tym zwłaszcza okoliczności powodującej, że dokonane przez niego rozporządzenie mieniem ma dlań charakter niekorzystny. Jednocześnie, między owym wprowadzeniem w błąd, a następującym po nim niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić związek przyczynowy. Ponadto, istotnym elementem przestępstwa oszustwa jest dobrowolność rozporządzenia mieniem przez osobę pokrzywdzoną na rzecz sprawcy. Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie lub zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa musi więc nie

tylko chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania. W związku z tym, do przestępstwa oszustwa nie dochodzi zarówno wtedy, jeżeli jeden z przedstawionych elementów nie jest objęty świadomością sprawcy, jak i wówczas, jeżeli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz tylko się godzi. W przypadku działania sprawcy w zamiarze ewentualnym nie dochodzi więc do popełnienia występku oszustwa przewidzianego w art.286§1 k.k. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1973 r., sygn. akt III KR 278/73, OSNPG 1974/7 poz. 81 str. 6, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2003 r., sygn. akt V KK 67/2003, LexPolonica nr 378809, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2007 r., sygn. akt III KK 362/06, LEX nr 296749).

Zgodnie z art.294§1 k.k. jeżeli przestępstwo z art.286§1 k.k. zostało popełnione w stosunku do mienia znacznej wartości sprawca podlega surowszej odpowiedzialności.

Mieniem znacznej wartości jest zaś mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza

200.000 złotych
(art.115§5 k.k.).

Przestępstwo z art.297§1 k.k. popełnia z kolei ten, kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, (...) od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia.

Przestępstwo z art. 271a § 1 k.k. popełnia ten, kto wystawia fakturę lub faktury, zawierające kwotę należności ogółem, której wartość lub łączna wartość jest znaczna, poświadczając nieprawdę co do okoliczności faktycznych mogących mieć znaczenie dla określenia wysokości należności publicznoprawnej lub jej

zwrotu albo zwrotu innej należności o charakterze podatkowym lub takiej faktury lub faktur używa.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie w odniesieniu do dwóch przestępstw zarzuconych M. S. (1) w ramach projektu (...) oraz projektu (...) i analogicznie w tych przypadkach T. J. mamy do czynienia z kumulatywną kwalifikacją prawną (art.11§2 k.k.) oszustwa stypizowanego w art.286§1 k.k. (w stosunku do mienia znacznej wartości – art.294§1 k.k.) i oszustwa finansowego określonego w art.297§1 k.k. oraz tzw. Falszu intelektualnego faktur (art.271a§ 1 k.k.). Zasadne jest w tym miejscu przypomnienie, że również występki z art.297§ 1 k.k. jest przestępstwem kierunkowym (por.: wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2000r., V KKN 267/2000, OSNKW 2000, nr 9-10, poz. 85; postanowienie SN z dnia 25 lutego 2002r., I KZP 1/02, OSNKW 2002, nr 5-6, poz. 35). Dla wyczerpania jego znamion konieczne jest podjęcie przez sprawcę „umyślnych oszukańczych zabiegów” w celu wprowadzenia w błąd podmiotu dysponującego określonym świadczeniem, in concreto dotacją (por. wyrok SN z dnia 5 stycznia 2006r., WA 35/05, Prok. i Pr.-wkl. 2006/6/11). Występek z art.297§1 k.k.

musi być popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jaką jest uzyskanie wskazanych w tym przepisie świadczeń (instrumentów finansowych). Przy czym z jego dokonaniem mamy do czynienia już w momencie przedłożenia dokumentu lub oświadczenia, bowiem przestępstwo to nie ma charakteru skutkowego.

Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, należało stwierdzić, że M. S. (1) działając jako uprawniony do reprezentacji spółki (...) prezes jej zarządu, przy wydatnym współdziałaniu T. J., posługując się sfalszowanymi przez M. S. (1) (w konsekwencji w jego przypadku w kwalifikacji prawnej jego przestępstw znalazł się dodatkowo art.270§1 k.k) oraz nierzetelnymi dokumentami wymienionymi szczegółowo w opisach czynów przypisanych oskarżonemu zamierzali wprowadzić w błąd pracowników instytucji zarządzających tj. w przypadku „projektu (...)” (...) S.A w O. jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa (...) na lata 2014-2020, zaś w przypadku „projektu (...)” Zarząd Województwa (...) jako Instytucję Zarządzającą

Regionalnym Programem Operacyjnym (...) na lata 2014-2020 co do okoliczności mających istotne znaczenie dla podjęcia decyzji w przedmiocie przyznania dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Zarówno zawarte we wnioskach informacje dotyczące spółki (...), jak też dołączone do wniosku dokumenty w szczególności wykazujące nabycie przez (...) sp. z o.o. określonych urządzeń w określonych czasie i za określoną w nich cenę miały istotne znaczenie dla decyzji o przyznaniu dofinansowania.

Oczywistym jest bowiem, że gdyby pracownicy instytucji zarządzających nie byli wprowadzeni w błąd, a wiedzieliby, że sytuacja finansowa spółki (...) jest skrajnie wręcz odmienna od tej wykazywanej we wnioskach, zaś dołączana do wniosków dokumentacja jest sfalszowana względnie poświadcza nieprawdę (w szczególności faktury VAT dotyczące zakupu poszczególnych urządzeń) to wniosek spółki (...) zostałby odrzucony już na pierwszym etapie (formalnym).

Działania oskarżonych M. S. (1) i T. J. w przypadku „projektu (...)” okazały się skuteczne, bowiem

zostało przyznanie dofinansowanie dla spółki (...). W przypadku „projektu (...)” ostatecznie nie zaistniał skutek w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, ale nastąpiło to bynajmniej nie na skutek zreflektowania się M. S. (1), lecz na skutek kontroli wywołanej spostrzegawczością i wnikliwością pracownika W. Ż. – specjalisty Departamentu (...) Urzędu Marszałkowskiego (...), który zorientował się w przestępczym procederze i wywołał „krzyżową” kontrolę w dwóch miejscach realizacji deklarowanych projektów (w K. i C.) co skutkowało potwierdzeniem jego wątpliwości.

Z uwagi na fakt, iż na przestępcze zachowania oskarżonych złożyło się szereg podejmowanych czynności, podejmowanych w krótkich odstępach czasu i niewątpliwie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (pozyskania dofinansowania) zasadne było zdaniem Sądu przyjęcie, iż oskarżeni za każdym razem działali w warunkach czynu ciągłego określonego w art.12§ 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	2, 9, 11, 13	M. S. (1) , A. D., D. P. , R. M.
---	---	---------------------	---

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie Sądu materiał dowodowy pozwalał też na katagoryczne ustalenie, iż oskarżeni M. S. (1), A. D., D. P. i R. M. dopuścili się zarzucanych i przestępstw kwalifikowanych z art.271a§ 1 k.k. w zw. z art.12§ 1 k.k. Zgodnie z tym pierwszym przepisem przestępstwo popełnia ten, kto wystawia fakturę lub faktury, zawierające kwotę należności ogółem, której wartość lub łączna wartość jest znaczna (czyli – stosownie do art.115§5 i 7 k.k. – powyżej 200 000 zł), poświadczając nieprawdę co do okoliczności faktycznych mogących mieć znaczenie dla określenia wysokości należności publicznoprawnej lub jej zwrotu albo zwrotu innej należności o charakterze podatkowym lub takiej faktury lub faktur używa. Przedmiotem ochrony w tym przypadku jest zgodność treści faktury z prawdą, a ubocznym – interes Skarbu Państwa w zakresie podatków. Strona przedmiotowa analizowanego przestępstwa określa dwa znamiona czasownikowe: wystawianie faktury (lub faktur), zawierającej kwotę należności ogółem,</p>			

której wartość lub łączna wartość jest znaczna, a stwierdzającej nieprawdę, oraz używanie takich faktur. Pojęcie „wystawienia” ma szerszy charakter niż poświadczenie nieprawdy, albowiem odnosi się zarówno do przypadku zachowań, które mieszczą się w zakresie kompetencji wystawcy (a zatem osoby uprawnionej do wystawienia faktury), jak i przypadków, kiedy fakturę wystawia osoba niemająca do tego uprawnień. Nieprawda stwierdzona w danej fakturze (albo fakturach) musi dotyczyć okoliczności faktycznych mogących mieć znaczenie dla określenia wysokości należności publicznoprawnej lub jej zwrotu albo zwrotu innej należności o charakterze podatkowym.

W przypadku wystawienia faktury poświadczającej nieprawdę, a następnie użycia jej przez tego samego sprawcę, nie zachodzi zbieg przestępstw, a zachowanie sprawcy należy traktować jako jedno przestępstwo.

W realiach niniejszej sprawy poza sporem pozostawało, iż oskarżeni M. S. (1), A. D., D. P. i R. M. byli - z racji reprezentacji przedsiębiorstw przez siebie prowadzonych - podmiotami mającymi kwalifikacje do wystawiania faktur VAT.

Niekwestionowanym było również to, że faktury szczegółowo opisane w zarzutach przedstawionych oskarżonym zostały przez nich wystawione oraz użyte poprzez zaewidencjonowanie w księgach ich przedsiębiorstw. Wszyscy oskarżeni kwestionowali natomiast, by te faktury były fakturami poświadczającymi nieprawdę tzn. kwestionowali tezę oskarżenia, iż zdarzenia gospodarcze uwidocznione na tychże fakturach (sprzedaż urządzeń przez spółkę (...) reprezentowaną przez M. S. (1) do przedsiębiorstw prowadzonych przez A. D., D. P. i R. M. oraz dalsza ich sprzedaż do (...) spółki z o.o. reprezentowanej przez T. J.) były zdarzeniami rzeczywiście mającymi miejsce czy też zdarzeniami pozornymi, nie mającymi odzwierciedlenia w rzeczywistości. Jak już była mowa o tym wyżej przy ocenie wyjaśnień oskarżonych Sąd ustalił, iż w rzeczywistości takich zdarzeń gospodarczych, które miałyby wynikać z faktur VAT ujętych w omawianych zarzutach, nie było – operacje „zbycia” urządzeń przez (...) do przedsiębiorstw prowadzonych przez A. D., D. P. i R. M. oraz dalsza ich sprzedaż do (...) spółki z o.o.

reprezentowanej przez T. J. (a dalej przez tą spółkę znowu do spółki (...)) były czynnościami pozornymi, widniejącymi wyłącznie „na papierze”, bez rzeczywistego przepływu posiadania maszyn, a ów krąg miał z jednej strony zamaskować fakt posiadania przez (...) w owym czasie jedynie jednego zestawu maszyn (zakupionych od R. P. i (...)) a nie dwóch odrębnych, a dodatkowo „fakturowo” podnieść cenę zakupu tychże maszyn (która to cena była przedstawiona jako ta, od której winno być naliczone dofinansowanie w ramach „projektu (...)). Naturalną i oczywistą konsekwencją wystawienia faktur poświadczających nieprawdę było spełnienie znamion określonych w art.271a§1 k.k. w sytuacji gdy wystawione faktury zawierały kwotę należności ogółem, której wartość była znaczna (czyli – stosownie do art.115§5 i 7 k.k. – powyżej 200 000 zł) a tym samym poświadczały nieprawdę co do okoliczności faktycznych mogących mieć znaczenie dla określenia wysokości należności publicznoprawnej lub jej zwrotu.

#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	-----	-----
---	--	-------	-------

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.5. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.6. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. S. (1)	1, 2	1, 2	<p>Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę każdą z dyrektyw opisanych w art.53 k.k., a mianowicie dyrektywy społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, a także dyrektywy prewencji generalnej (kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa) i prewencji indywidualnej</p> <p>pojmowanej jako cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do danego oskarżonego.</p> <p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego M. S. (1) co do wszystkich zarzuconych mu przestępstw wymierzono mu za nie kary jednostkowe odpowiadające stopniowi jego zawinienia i ich społecznej szkodliwości, a w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. W odniesieniu do dwóch pierwszych przestępstw Sąd uznał, iż zostały spełnione przesłanki określone w art.91§1 k.k. nakazujące uznać, iż przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw (w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób). W</p>

konsekwencji Sąd
wymierzył M. S. (1):

- za przestępstwo z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zb. z art.271a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w sposób opisany w pkt.I. części wstępnej wyroku oraz za przestępstwo z art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zb. z art.271a§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnionego w sposób opisany w pkt.II. części wstępnej wyroku jedną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 400 stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych,
- za przestępstwo z art.271a§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w sposób opisany w pkt. III. części wstępnej wyroku karę 1 roku pozbawienia wolności.

Za okoliczności łagodzące
uznano: dotychczasową

niekaralność M. S. (1) za przestępstwa oraz w przypadku przestępstwa popełnionego na szkodę w ramach „projektu (...)” (zarzut II.) fakt, iż doszło w tym wypadku „jedynie” do usiłowania dokonania przestępstwa oszustwa, tak więc ten swoisty „deficyt” wpłynął na karę w sposób pozytywny dla oskarżonego.

Za okoliczności obciążające uznano natomiast:

- w przypadku przestępstw przypisanych w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku: działanie w warunkach ciągu przestępstw określonego w art.91§1 k.k., kumulatywną kwalifikację prawną poszczególnych przestępstw, wysokość szkody wyrządzonej (w ramach projektu „ (...)”) oraz możliwej do wyrządzenia (w ramach projektu „ (...)”), działanie wspólnie i w porozumieniu (z T. J.) oraz działanie warunkach czynu ciągłego z art.12§1 k.k.
- w przypadku przestępstwa przypisanego w pkt.2. części rozstrzygającej wyroku – działanie

			<p>warunkach czynu ciągłego z art.12§1 k.k.</p> <ul style="list-style-type: none"> w przypadku wszystkich trzech przestępstw - wysoce zorganizowany i przemyślany sposób popełnienia przestępstw, angażujący w całokształt przestępczego procederu wiele osób oraz wiodącą rolę oskarżonego M. S. (1) w nim – to ten właśnie oskarżony był jego pomysłodawcą i głównym beneficjentem, zaś do popełnienia przestępstw wykorzystał swoją wiedzę specjalistyczną. <p>Bilans okoliczności łagodzących i obciążających był zdecydowanie niekorzystny dla M. S. (1), w konsekwencji czego wymiar kar jednostkowych nie powinien być zdaniem Sądu niższy niż określony w pkt.1 i 2 . części rozstrzygającej wyroku.</p>
M. S. (1)	3	3	<p>Wobec zajścia przesłanek do wymierzenia <u>kary łącznej</u> Sąd połączył kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu M. S. (1) wymierzając mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd zdecydował się na zastosowanie w tym</p>

			wypadku zasady pełnej absorpcji z uwagi na fakt, iż przestępstwo przypisane oskarżonemu w pkt.3 części rozstrzygającej wyroku pozostawało w zbieżności zarówno rodzajowej, jak i czasowej z dwoma pozostałymi przestępstwami przypisanemu M. S. (1),
M. S. (1)	4	4	Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu M. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od godz.6.00 dnia 18 maja 2021r. do godz. 15.35 dnia 13 października 2021r., oraz od 8.30 dnia 29 listopada 2021r. do godz.12.30 dnia 1 kwietnia 2022r..
M. S. (1)	5	5	Na podstawie art.46§1 k.k. zobowiązano oskarżonego M. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym mu w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. w O. kwoty 1.254.000,15 zł. Niewątpliwym pozostawało w sprawie, że to właśnie M. S. (2) był nie tylko pomysłodawcą i „dyrygentem” przestępczego procederu, ale również że to on właśnie był jego głównym beneficjentem.

T. J.	6	6	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego T. J. co do wszystkich zarzuconych mu przestępstw wymierzono mu za nie kary jednostkowe odpowiadające stopniowi jego zawinienia i ich społecznej szkodliwości, a w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. Sąd uznał, iż w przypadku T. J. zostały spełnione przesłanki określone w art.91§1 k.k. nakazujące uznać, iż przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw (w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób). W konsekwencji T. J. wymierzono za dwa przypisane mu przestępstwa jedną karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 100 złotych.</p> <p><u>Za okoliczności łagodzące</u> uznano: niekaralność T. J. za przestępstwa, w przypadku przestępstwa popełnionego na szkodę w ramach „projektu (...)” (zarzut V.) fakt, iż doszło w tym wypadku „jedynie” do usiłowania dokonania przestępstwa oszustwa, tak więc ten swoisty „deficyt” wpłynął na karę w sposób pozytywny dla oskarżonego oraz drugorzędną (w</p>
-------	---	---	--

			<p>porównaniu z M. S. (1)) rolę T. J..</p> <p><u>Za okoliczności obciążające</u> uznano natomiast: działanie w warunkach ciągu przestępstw określonego w art.91§1 k.k., kumulatywną kwalifikację prawną poszczególnych przestępstw, wysokość szkody wyrządzonej (w ramach projektu „ (...)”) oraz możliwej do wyrządzenia (w ramach projektu „ (...)”), działanie wspólnie i w porozumieniu (z M. S. (1)) oraz działanie warunkach czynu ciągłego z art.12§1 k.k.</p>
T. J.	7	7	<p>Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu T. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od godz.6.00 dnia 18 maja 2021r. do godz.6.00 dnia 16 sierpnia 2021r.</p>
T. J.	8	8	<p>Uwzględniając okoliczność, iż jak wynikało z zabezpieczonej dokumentacji z popełniana przestępstw T. J. uzyskał korzyść majątkową na podstawie art.45§1 k.k. Sąd orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przypisanych przestępstw w łącznej kwocie 20.910 zł.</p>

A. D., D. P., R. M.	9, 11, 13	9, 11, 13	<p>Wymierzając karę w stosunku do oskarżonych A. D., D. P. oraz R. M. nie dopatrył się okoliczności obciążających, zaś podkreślenia wymagała dotychczasowa niekaralność za przestępstwa każdego z tychże oskarżonych, prowadzenia przez nich ustabilizowanego trybu życia, poślednią ich rolę w przestępczym procederze sterowanym przez M. S. (1) oraz osiągnięcie niewielkich relatywnie korzyści majątkowych. W konsekwencji Sąd uznał za zasadne wykorzystanie instytucji opisanej w art.37a§1 k.k. i wymierzenie tym oskarżonym jedynie kar grzywny. Wysokość kary grzywny została zróżnicowana przy uwzględnieniu wysokości kwoty, na które opiewały poszczególne faktury wystawione przez danego oskarżonego oraz przy uwzględnieniu faktu, iż R. M. nie uzyskał z popełnienia przestępstwa żadnej korzyści majątkowej, w konsekwencji czego R. M. wymierzono najniższą karę grzywny (150 stawek dziennych po 100 zł) , zaś A. D. i D. P. grzywny w wysokości po 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych.</p>
---------------------	-----------	-----------	--

A. D., D. P.	10, 12	10, 12	Uwzględniając okoliczność, iż jak wynikało z zabezpieczonej dokumentacji z popelnienia przestępstw A. D. i D. P. uzyskali korzyści majątkową na podstawie art.45§1k.k. Sąd orzekł przepadek równowartości tych korzyści majątkowych (wobec oskarżonego A. D. w kwocie 15.313,50 zł, wobec oskarżonej D. P. w kwocie 12.300 zł.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
----	-----	-----	-----
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Należy w tym miejscu przypomnieć, że na rozprawie 29 kwietnia			

2022r. Sąd na podstawie art.170§1 pkt 2 k.p.k. oddalił wniosek obrońcy oskarżonego M. S. (1) o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność ustalenia (po uprzednich oględzinach), czy oskarżony M. S. (1) posiada dwie kompletne linie produkcyjne (w tym dwa młynki, cztery wyciarki, dwa stoły rzutowe, dwa kompletne systemy chłodzenia, dwie piły tnące z elementem podającym) oraz ustalenie wartości tych linii. Kategorycznie należy podkreślić, iż okoliczność czy oskarżony obecnie tj. w roku 2022r. posiada czy nie posiada takie maszyny i urządzenia nie mogą mieć jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Wniosek dowodowy wydaje się być chybiony w kontekście treści zarzutów stawianych M. S. (1) w pkt.I. oraz II. aktu oskarżenia – wnioskodawca zdaje się nie dostrzegać, iż zarzuty te zostały oparte na ustaleniach, iż przedstawione do refundacji maszyny i urządzenia miałyby zostać nabyte od ściśle określonego zbywcy, za określoną w przedłożonych dokumentach kwoty i w określonym czasie, zaś stwierdzenie fikcyjności tychże dokumentów (w

<p>rzeczywistości bowiem (...) sp. z o.o. ani w ramach projektu (...), ani w projekcie (...) nie dostarczyła bowiem dla (...) sp. z o.o. maszyn i urządzeń takich, jak miałyby to wynikać z przedłożonych faktur VAT) oraz nierzetelności oświadczeń i fałszywości szeregu dokumentów czyniły zarzuty te za w pełni uzasadnione.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>14</p>	<p>Uwzględniając złożony wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego na podstawie art.627 k.p.k. oraz §11 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 oraz ust.7 oraz §15, §16, §17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych Sąd zasądził solidarnie od oskarżonych M. S. (1) oraz T. J. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) – Urzędu Marszałkowskiego (...) w R. kwotę 2.520 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.</p>	
<p>15</p>	<p>O kosztach postępowania orzeczono w myśl zasady, że skoro to zawinione zachowanie oskarżonych koszty te spowodowało,</p>	

	to brak jest podstaw, by koszty te miał ponosić Skarb Państwa (wszyscy podatnicy).
6. Podpis	
Poznań, 21 września 2022r. SSO Tomasz Borowczak	

ZARZĄDZENIE

proszę:

1) Odnotować w kontrolce uzasadnień oddanie uzasadnienia (w terminie przedłużonym zarządzeniem nr (...) Prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 sierpnia 2022r.)

2) Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom tj.

- obrońcy oskarżonego A. D. - adw. M. W. (2)
- obrońcom oskarżonego T. J. - adw. J. J. oraz adw. L. L. (2)
- obrońcy oskarżonej D. P. - adw. A. K.
- pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego Urzędu Marszałkowskiego (...) w R. – radcy prawnemu A. Z.
- obrońcy oskarżonego M. S. (1) - adw. M. B.
- oskarżonemu T. J. z pouczeniem o apelacji
- adw. B. R. jako obrońcy oskarżonego R. M. i M. S. (1)

3) Za 14 dni od doręczeń / z apelacją

Poznań, 21 września 2022r.

Sędzia Tomasz Borowczak